

Conselleria de Cultura i Esport

DECRET 232/2007, de 7 de desembre, del Consell, pel qual es declara Bé d'Interès Cultural, amb la categoria de Conjunt Històric, l'àrea denominada «Teulada gòtica murallada», en Teulada. [2007/14925]

L'article 49.1.5 de l'Estatut d'Autonomia de la Comunitat Valenciana estableix la competència exclusiva de la Generalitat en matèria de patrimoni històric, artístic, monumental, arquitectònic, arqueològic i científic. Així mateix, l'article 26.2 de Llei 4/1998, d'11 de juny, de la Generalitat, del Patrimoni Cultural Valencià, disposa que la declaració d'un Bé d'Interès Cultural es farà mitjançant un decret del Consell, a proposta de la conselleria competent en matèria de cultura. Tot això sense perjudici de les competències que l'article 6 de la Llei 16/1985, de 25 de juny, del Patrimoni Històric Espanyol, reserva a l'administració General de l'Estat.

Per Resolució de 30 de novembre de 2006, la Direcció General de Patrimoni Cultural Valencià va acordar tindre per incoat l'expedient per a la declaració com a Bé d'Interès Cultural, amb la categoria de Conjunt Històric, de l'àrea denominada «Teulada gòtica murallada», a Teulada. La dita resolució, amb els seus annexos, va ser publicada en el Diari Oficial de la Comunitat Valenciana i comunicada a l'Ajuntament de Teulada i la resta d'interessats, als que es va concedir tràmit d'audiència.

En compliment del que disposa l'article 27 de la Llei 4/1998, d'11 de juny, de la Generalitat, del Patrimoni Cultural Valencià, obren en l'expedient els informes favorables del Consell Valencià de Cultura i de la Universitat Miguel Hernández, d'Elx.

L'expedient va ser sotmès a informació pública pel termini d'un mes i s'han demanat els informes exigits per l'article 43 de la Llei del Consell.

En virtut del que exposa, i d'acord amb el que estableix la normativa referenciada, a proposta de la consellera de Cultura i Esport i amb la deliberació prèvia del Consell, en la reunió del dia 7 de desembre de 2007,

DECRETE

Article 1

Es declara Bé d'Interès Cultural, amb la categoria de Conjunt Històric, l'àrea denominada «Teulada gòtica murallada», en Teulada, de la província d'Alacant.

Article 2

L'àrea afectada per la declaració de Bé d'Interès Cultural del Conjunt Històric queda definida en els annexos que s'adjunten i que formen part del present decret. La documentació complementària obra en l'expedient corresponent.

DISPOSICIONS ADDICIONALS

Primera

Inscriure el Conjunt Històric de «Teulada gòtica murallada», de conformitat amb el que disposa l'article 29.1 de la Llei 4/1998, d'11 de juny, del Patrimoni Cultural Valencià, en la secció 1^a de l'Inventari General del Patrimoni Cultural Valencià.

Segona

En virtut del que estableix l'article 28.2.e) de la Llei 4/1998, d'11 de juny, del Patrimoni Cultural Valencià, els Béns de Rellevància Local mencionats en l'annex I del present decret hauran de ser inscrits en la secció 2^a de l'Inventari General del Patrimoni Cultural Valencià.

Conselleria de Cultura y Deporte

DECRETO 232/2007, de 7 de diciembre, del Consell, por el que se declara Bien de Interés Cultural, con la categoría de Conjunto Histórico, el área denominada «Teulada gòtica amurallada», en Teulada. [2007/14925]

El artículo 49.1.5 del Estatut d'Autonomia de la Comunitat Valenciana establece la competencia exclusiva de la Generalitat en materia de patrimonio histórico, artístico, monumental, arquitectónico, arqueológico y científico. Asimismo, el artículo 26.2 de Ley 4/1998, de 11 de junio, de la Generalitat, del Patrimonio Cultural Valenciano, dispone que la declaración de un Bien de Interés Cultural se hará mediante Decreto del Consell, a propuesta de la conselleria competente en materia de cultura. Todo ello sin perjuicio de las competencias que el artículo 6 de la Ley 16/1985, de 25 de junio, del Patrimonio Histórico Español, reserva a la administración General del Estado.

Por Resolución de 30 de noviembre de 2006, la Dirección General de Patrimonio Cultural Valenciano acordó tener por incoado el expediente para la declaración como Bien de Interés Cultural, con la categoría de Conjunto Histórico, del área denominada «Teulada gòtica amurallada», en Teulada. Dicha Resolución, con sus anexos, fue publicada en el Diari Oficial de la Comunitat Valenciana y comunicada al Ayuntamiento de Teulada y demás interesados, a los que se concedió trámite de audiencia.

En cumplimiento de lo dispuesto en el artículo 27 de la Ley 4/1998, de 11 de junio, de la Generalitat, del Patrimonio Cultural Valenciano, obran en el expediente los informes favorables del Consell Valencià de Cultura y de la Universidad Miguel Hernández, de Elche.

El expediente fue sometido a información pública por el plazo de un mes y se han recabado los informes exigidos por el artículo 43 de la Ley del Consell.

En virtud de lo expuesto, y de acuerdo con lo establecido en la normativa referenciada, a propuesta de la consellera de Cultura y Deporte y previa deliberación del Consell, en la reunión del día 7 de diciembre de 2007,

DECRETO

Artículo 1

Se declara Bien de Interés Cultural, con la categoría de Conjunto Histórico, el área denominada «Teulada gòtica amurallada», en Teulada, de la provincia de Alicante.

Artículo 2

El área afectada por la declaración de Bien de Interés Cultural del Conjunto Histórico queda definida en los anexos que se adjuntan y que forman parte del presente Decreto. La documentación complementaria obra en el expediente de su razón.

DISPOSICIONES ADICIONALES

Primera

Inscribir el Conjunto Histórico de «Teulada gòtica amurallada», de conformidad con lo dispuesto en el artículo 29.1 de la Ley 4/1998, de 11 de junio, del Patrimonio Cultural Valenciano, en la sección 1ª del Inventario General del Patrimonio Cultural Valenciano.

Segunda

En virtud de lo establecido en el artículo 28.2.e) de la Ley 4/1998, de 11 de junio, del Patrimonio Cultural Valenciano, los Bienes de Relevancia Local mencionados en el anexo I del presente Decreto deberán ser inscritos en la sección 2ª del Inventario General del Patrimonio Cultural Valenciano.

Tercera

Inscriure els altres béns que es relacionen en el present decret en la secció de l'Inventari General del Patrimoni Cultural Valencià que corresponga, en atenció a la seua naturalesa.

DISPOSICIÓ FINAL

Única

El present decret es publicarà en el Boletín Oficial del Estado i entrarà en vigor l'endemà a la seua publicació en el Diari Oficial de la Comunitat Valenciana.

Valencia, 7 de desembre de 2007

El President de la Generalitat,
FRANCISCO CAMPS ORTIZ

La consellera de Cultura i Esport,
TRINIDAD MARÍA MIRÓ MIRA

ANNEX I

DADES SOBRE EL BÉ OBJECTE DE LA DECLARACIÓ

1. Denominació: Conjunt Històric «Teulada gòtica murallada».

2. Localització:

- a) Comunitat Autònoma. Comunitat Valenciana.
- b) Província. Alacant.
- c) Municipi. Teulada.

3. Delimitació:

Justificació de la delimitació:

La delimitació s'estableix segons els criteris següents:

– Patrimonials i urbanístics, amb la inclusió dels immobles i espais urbans necessaris per a garantir la correcta tutela del conjunt.

– Arqueològics, segons les previsibles troballes arqueològiques.

Definició literal de la delimitació:

– Origen: vèrtex sud-est de la parcel·la cadastral núm. 15 de l'illa 83.083, punt A.

– Sentit: horari.

Línia delimitadora. Des de l'origen, la línia segueix cap al sud i envolta la parcel·la núm. 12 de l'illa 83.087, gira cap a l'oest i recorre una línia imaginària paral·lela al carrer d'Alacant situada a 10 m d'este i que travessa les illes 83.087 i 81.074. Gira cap al nord fins a recórrer les parts posteriors de les parcel·les de l'illa 80.089 que donen al carrer de les Roquetes. Creua el carrer de les Germanes Oliver, gira cap al nord-est, i incorpora les parcel·les, que donen a este carrer de l'illa núm. 80.096, des de la núm. 48 fins a la núm. 27. A partir d'esta gira cap a l'est i recorre les fatxades d'esta illa, que donen al carrer de Sant Bonaventura i les de l'illa 83.101 que donen al carrer de València. Creua el carrer dels Ferrers i incorpora les parcel·les 06 de l'illa núm. 83.092; 30, 27 i 26 de l'illa núm. 83.097 i les 01, 02, 03, 04, 05 i 15 de l'illa núm. 83.083 fins al punt d'origen A.

4. Descripció:

(Basada principalment en els estudis de Joan Llobell, Joan Ivars, Josep Ivars i Jaume Buigues).

Teulada es troba situada a la comarca de la Marina Alta, al sud del cap de la Nau, entre el Poble Nou de Benitatxell i Benissa, al costat de la costa. La vila, xicoteta població murallada de planta regular, orientada cap al sud-est, s'ubica a l'interior del seu terme municipal, adaptada a la topografia del tossal on s'assenta.

El conjunt, de gran bellesa, harmonia i regularitat, és representatiu d'una implantació cristiana posterior a la conquesta amb ampliacions dels segles xvi i xvii, que no ha patit alteracions fins a l'arribada del segle xx. Posseïx un valor excepcional per l'interès dels edificis que la componen, alçats amb pedra tosca del lloc, que en la seua gran majoria presenten fatxades amb característiques constructives i estètiques

Tercera

Inscribir los demás bienes que se relacionan en el presente Decreto en la sección del Inventario General del Patrimonio Cultural Valenciano que corresponda, en atención a su naturaleza.

DISPOSICIÓN FINAL

Única

El presente Decreto se publicará en el Boletín Oficial del Estado y entrará en vigor el día siguiente al de su publicación en el Diari Oficial de la Comunitat Valenciana.

Valencia, a 7 de diciembre de 2007

El President de la Generalitat,
FRANCISCO CAMPS ORTIZ

La consellera de Cultura y Deporte,
TRINIDAD MARÍA MIRÓ MIRA

ANEXO I

DATOS SOBRE EL BIEN OBJETO DE LA DECLARACIÓN

1. Denominación: Conjunto Histórico «Teulada gòtica amurallada».

2. Localización:

- a) Comunidad Autónoma: Comunitat Valenciana.
- b) Provincia: Alicante.
- c) Municipio: Teulada.

3. Delimitación:

Justificación de la delimitación:

La delimitación se establece en función de los siguientes criterios: – Patrimoniales y urbanísticos, con la inclusión de los inmuebles y espacios urbanos necesarios para garantizar la correcta tutela del conjunto.

– Arqueológicos, en función de previsibles hallazgos arqueológicos.

Definición literal de la delimitación:

– Origen: vértice sudeste de la parcela catastral nº 15 de la manzana 83083, punto A.

– Sentido: horario.

Línea delimitadora. Desde el origen la línea sigue a sur y envuelve la parcela nº 12 de la manzana 83087, gira a oeste y recorre una línea imaginaria paralela a la calle Alicante situada a 10 m de la misma y que atraviesa las manzanas 83087 y 81074. Gira a norte hasta recorrer las traseras de las parcelas de la manzana 80089 recayentes a la calle Les Roquetes. Cruza la calle Hermanas Oliver y girando a nordeste, incorpora las parcelas recayentes a esta calle de la manzana nº 80096 desde la nº 48 hasta la nº 27. A partir de ésta gira a este y recorre las fachadas de esta manzana recayentes a la calle San Buenaventura y las de la manzana 83101 recayentes a la calle de Valencia. Cruza la calle de los Herreros e incorpora las parcelas 06 de la manzana nº 83092; 30, 27 y 26 de la manzana nº 83097 y las 01, 02, 03, 04, 05 y 15 de la manzana nº 83083 hasta el punto de origen A.

4. Descripción:

(Basada principalmente en los estudios de Joan Llobell, Joan Ivars, Josep Ivars y Jaume Buigues).

Teulada se encuentra situada en la Comarca de la Marina Alta, al sur del cabo de la Nao, entre Benitatxell y Benissa, junto a la costa. La villa, pequeña población amurallada de planta regular, orientada a sudeste, se ubica en el interior de su término municipal, adaptada a la topografía de la colina donde se asienta.

El Conjunto, de gran belleza, armonía y regularidad, es representativo de una implantación cristiana posterior a la conquista con ampliaciones de los siglos XVI y XVII, que no ha sufrido alteraciones hasta la llegada del siglo XX. Posee un valor excepcional por el interés de los edificios que la componen, levantados con piedra tosca del lugar, y que en su gran mayoría presentan fachadas con características

pròpies del gòtic, i interiors que conserven elements arquitectònics originals com ara arcs, voltes de canó, etc. Forma un conjunt únic a la Comunitat Valenciana. També posseïx edificis que pertanyen estilísticament al barroc i, en menor nombre, al modernisme.

4.a) Evolució històrica

La franja litoral de la comarca alacantina de la Marina ha estat des de final del segle xiii habitada per una població majoritàriament cristiana, que constituïa una barrera enfront de les invasions i els atacs de pirates i barbarescs per mar. La primitiva defensa de la costa estava determinada pels castells de Calp, Dénia i Altea, entre d'altres, que comprenien, cada un d'estos, un territori sota la seua protecció. Dins del territori del castell de Calp es trobava l'alqueria de Teulada, que ja apareix en les donacions del Llibre del Repartiment a partir de 1249. Almenys, a partir de 1277, ja hauria d'haver-se realitzat una repoblació nombrosa, ja que enguany té lloc la concessió de la carta de poblament de Teulada i altres alqueries pròximes a favor de Bernat Durand i cent més.

A principi del segle xiv devia estar constituïda una comunitat cristiana, segons es dedueix de la relació de rectors de les parròquies que acudixen als Sínodes de la catedral de València l'any 1310, entre els quals es troba el de Teulada. A final d'este mateix segle, Teulada comptava amb 52 llars i pocs anys després, en 1377, aconseguixen la independència municipal, i en 1386, l'assignació de terme municipal propi independent de Benissa i Calp.

A final del segle xiv, els teuladins disposaven de permís del bisbat per a edificar «...la dita universitat de Teulada vol et entén construir, edificar e fundar una sglesia en lo dit lloch de Teulada con ne haja obtenguda licència et comissió del reverend bisbe de Valencia...». A principi del segle xv comptava amb 65 llars i es conserven documents de l'època amb els noms dels rectors de Teulada.

També es té constància de l'existència d'un mur de fortificació de la població segons es dedueix:

«Lo señor Marqués ab la dita carta de gràcia mana que ço que procehia pagar al consell de Teulada en lo dit do de XX mil florins, convertesquen en la obra del mur ordenada sots certa condició...» y en otra página del mismo documento se indica que «les dites obres foren acomplides segons que erean obligats.»

Teulada va rebre en 1410 la visita de sant Vicent Ferrer, on va realitzar diversos miracles alguns dels quals s'escenifiquen, hui en dia, en els coneguts miracles.

En un protocol de 1476 del notari de Xàbia, Sebastià Xulbi, es parla del mur Nou, com a límit d'una propietat que apareix en un document privat «Item medietatem pro indiviso cuiusdam ovilis franqui e quití, siti e positit intus murum novum dicti loci.» (AMD: Protocol Sebastià Xulbi R 303). Però, sobretot, és en el segle xvi quan es troben abundants notícies sobre la fortificació de la vila i la construcció de l'església de Santa Caterina.

A mitjan d'este segle, en 1551, es té constància de la construcció d'una torre de defensa al costat d'un edifici denominat quartijo, també d'ús defensiu, al mateix temps que es construïxen torres de defensa a Calp i a Benissa, totes costejades per Jerònima Pujadas, la qual, en el pleit que manté contra Joan Palafox, aporta la documentació demostrativa d'haver gastat molts diners en estes obres de fortificació: «Primerament en lo loch de Teulada per a la fortificació del dit loch e defensa dels pobladors de aquella y ha un quartijo eo un edifici axí e nomenat que tenen los pobladors de dit loch per poder-se defensar en aquell .item diu ut supra que per a la fortificació del quartijo se ha fet una torre la qual está en acabança e sta de tal manera constrohida que poden de dita torre deffensar dos panys eo quartars del dit quartijo... item diu ut supra que per a fortificar-se los del dit loch en lo dit quartijo e torre tenen necessitat de demolir e derrocar alguna casa eo cases de les quals axí per la propinquitat de aquelles com altres, podrien los enemics desfer lo dit quartijo e molestar en gran manera als que. s farien forts i es defendrien en aquell.» (ARV. Processos de Madrid, 2283, 83j).

L'any 1562, l'informe de Joan Baptista Antonelli no esmenta esta obra de fortificació, sinó que recomana que es revisen les muralles per a veure si és millor fortificar-les o acabar de fortificar l'església. (A.G.S. Estat, Llig 141, f 171).

constructivas y estéticas propias del gótico, e interiores que conservan elementos arquitectónicos originales como arcos, bóvedas de cañón, etc. formando un conjunto único en la Comunitat Valenciana. También posee edificios pertenecientes estilísticamente al barroco y en menor número al modernismo.

4.a) Evolución histórica

La franja litoral de la comarca alacantina de la Marina ha estado desde finales del siglo XIII habitada por una población mayoritariamente cristiana que constituïa una barrera frente a las invasiones y ataques de piratas y berberiscos por mar. La primitiva defensa de la costa venia determinada por los castillos de Calpe, Denia y Altea entre otros, que abarcaban, cada uno de ellos, un territorio bajo su protección. Dentro del territorio del castillo de Calpe se encontraba la alqueria de Teulada que ya aparece en las donaciones del Libre del Repartiment a partir de 1249. Al menos a partir de 1277 ya debería haberse realizado una repoblación numerosa ya que este año tiene lugar la concesión de la carta puebla de Teulada y otras alquerias próximas a favor de Bernat Durand y cien más.

A principios del siglo XIV debía de estar constituïda una comunidad cristiana según se desprende de la relación de rectores de las parroquias que acuden a los Sínodos de la catedral de Valencia el año 1310, entre los cuales se encuentra el de Teulada. A finales de este mismo siglo Teulada contaba con 52 fuegos y pocos años después, en 1377, consiguen la independencia municipal y en 1386, la asignación de término municipal propio independiente de Benissa y Calpe.

A finales del siglo XIV los teuladinos disponían de permiso del obispado para edificar «...la dita universitat de Teulada vol et entén construir, edificar e fundar una sglesia en lo dit lloch de Teulada con ne haja obtenguda licència et comissió del reverend bisbe de Valencia...». A principios del siglo XV contaba con 65 fuegos y se conservan documentos de la época con los nombres de los rectores de Teulada.

También se tiene constancia de la existencia de un muro de fortificación de la población según se desprende:

«Lo señor Marqués ab la dita carta de gràcia mana que ço que procehia pagar al consell de Teulada en lo dit do de XX mil florins, convertesquen en la obra del mur ordenada sots certa condició...» y en otra página del mismo documento se indica que «les dites obres foren acomplides segons que erean obligats.»

Teulada recibió en 1410 la visita de San Vicente Ferrer, donde realizó diversos milagros algunos de los cuales se escenifican hoy en día en los conocidos «miracles».

En un protocolo de 1476 del notario de Jávea Sebastián Xulbi, se habla del Mur Nou, como límite de una propiedad que aparece en un documento privado «Item medietatem pro indiviso cuiusdam ovilis franqui e quití, siti e positit intus murum novum dicti loci.» (AMD: Protocol Sebastià Xulbi R 303). Pero sobre todo es en el siglo XVI cuando se encuentran abundantes noticias sobre la fortificación de la villa y construcción de la iglesia de Santa Catalina.

A mediados de este siglo, en 1551, se tiene constancia de la construcción de una torre de defensa junto a un edificio denominado «quartijo», también de uso defensivo, al mismo tiempo que se construyen torres de defensa en Calpe y Benissa, todas costeadas por Jerònima Pujadas, la cual en el pleito que mantiene contra Joan Palafox aporta la documentación demostrativa de haber gastado mucho dinero en estas obras de fortificación: «Primerament en lo loch de Teulada per a la fortificació del dit loch e defensa dels pobladors de aquella y ha un quartijo eo un edifici axí e nomenat que tenen los pobladors de dit loch per poder-se defensar en aquell .item diu ut supra que per a la fortificació del quartijo se ha fet una torre la qual está en acabança e sta de tal manera constrohida que poden de dita torre deffensar dos panys eo quartars del dit quartijo.item diu ut supra que per a fortificar-se los del dit loch en lo dit quartijo e torre tenen necessitat de demolir e derrocar alguna casa eo cases de les quals axí per la propinquitat de aquelles com altres, podrien los enemics desfer lo dit quartijo e molestar en gran manera als que.s farien forts i es defendrien en aquell» (ARV. Procesos de Madrid, 2283, 83j).

En el año 1562, el informe de Joan Bautista Antonelli no nombra esta obra de fortificación, sino que recomienda que se revisen las murallas para ver si es mejor fortificarlas o acabar de fortificar la iglesia (A.G.S. Estado, Llig 141, f 171).

En 1582 és concedida llicència pel virrei de València al poble de Teulada per a imposar contribucions especials amb la finalitat de comprar dos cases contigües a l'església i acabar les obres de fortificació iniciades anys arrere. La petició de llicència per a imposar impostos està acompanyada de diversos testimonis que declaren la necessitat que té la vila de Teulada per a fortificar-se. El síndic Joan Banyuls en nom dels justícia, jurats i consell de la vila de Teulada diu que: «dita vila estava situada e posada en frontera de la mar...» i estava exposada als atacs de moros i turcs. D'altra banda, «estava aquella poch fortificada...», motiu pel qual es determina reunir consell general en el qual «...acordaren unànimes de acabar un fort que y ha comensat que comprén la església de dita vila e dos cases junto d'aquella per a poder-se resistir en temps de necessitat...».

També es troben altres testimonis en el mateix sentit com el de Guillem Banyuls, notari de Xàbia, escrivà i assessor de l'Ajuntament de Teulada; el de Lluís Vives, mercader de Benissa, i el de Cristòfol Sapena, cavaller de Xàbia. Davant d'estos informes el virrei de València, Francesc de Moncada, va concedir permís per cinc anys per a imposar l'impost de la cisa. Este permís pareix que després va ser prorrogat.

Les obres de construcció de l'església fortificada i de les noves muralles continuen a final del segle xvi i principi del xvii, com ja preveïen les autoritats teuladines, amb els diners dels quinze anys de cisa.

L'any 1602 no estaven acabades les obres, i es torna a sol·licitar la imposició de cises, petició que es repeteix en els anys 1608 i 1614.

L'any 1609, la defensa de Teulada estava realitzada per un capità, 130 soldats, 100 arcabussos i tres peces d'artilleria, estes xifres se suposen que incloïen la defensa de la costa.

En 1614 es troba un informe positiu del marquès d'Ariza i baró de Teulada, en el qual s'enumeren les raons favorables a la nova imposició de cises. Una vegada acabat el procés de fortificació que havia de durar 35-40 anys (1572-1610), la vila de Teulada experimentarà un augment demogràfic notable: a final del segle xvi Teulada comptava amb 129 cases (any 1589), en 1609 comptava amb un total de 160 cases i en 1629 s'arribarà a les 228 cases. A partir d'este moment, comença la forta crisi demogràfica i econòmica que reduirà molt la seua població.

Una vegada concloues les obres de fortificació de la vila es construeix la casa de la vila o sala de jurats i justícia. Este edifici va ser acabat l'any 1620 i en la seua fatxada va ser gravat un rellotge de sol l'any 1639.

Altres notícies posteriors sobre el recinte murallat es produïxen a mitat del segle xvii, quan es té notícia de la denominada porta de la Barbacana, que donava accés a un possible recinte interior de la fortificació al costat de l'església, esta notícia és de l'any 1667. Esta porta va ser derrocada junt amb la casa abadia, l'any 1901. Del segle xviii es coneix la porta de Baix, que estava al principi del carrer de Baix, per un document sobre comptes municipals. També es té notícia de la torre campanar, que amenaçava ruïna, que degué ser derrocada a final del segle xix, i es va edificar una altra de nova en l'angle sud-est de l'església. L'any 1940 es derroca el Portalet, una porta existent al carrer de Sant Vicent o de la Manegueta, per qüestions estètiques o de millora urbanística, segons les actes de l'Ajuntament. En estos anys s'obri una comunicació entre el carrer de Sant Bonaventura (C/ Nou) i el carrer de Sant Josep (C/ La Sala), i es derroca una casa adossada al mur nord del recinte que és derruït també. A principi del segle xx encara estaven en peu les torres de Blasco (al final del carrer del Mur) i, una altra, a la part posterior de la casa d'Ivars, segons es pot observar en els plànols del Dr. Pitarch (1924) i de J. Cardona (1929).

4.b) Descripció urbanística

La vila de Teulada s'integra dins de les viles denominades de nova planta, fundades al llarg dels segles xiii-xv, caracteritzades per l'existència d'una trama ortogonal o reticular.

En primer lloc va existir un primer recinte murallat medieval. El seu traçat viari està format per tres carrers principals que recorren la vila d'est a oest, adaptades a la topografia del terreny, el carrer de Dalt, del Mig i de Baix. Estos carrers són travessats per altres de secundaris,

En 1582 es concedida licencia por el virrey de Valencia al pueblo de Teulada para imponer contribuciones especiales con la finalidad de comprar dos casas contiguas a la iglesia y acabar las obras de fortificación emprendidas años atrás. La petición de licencia para imponer impuestos va acompañada de diversos testimonios que declaran la necesidad que tiene la villa de Teulada para fortificarse. El síndico Joan Banyuls en nombre de los justícia, jurados y consell de la villa de Teulada dice que «dita vila estava situada e posada en frontera de la mar...» y estaba expuesta a los ataques de moros i turcos. Por otra parte «estava aquella poch fortificada...», motivo por el cual se determina reunir consell general en el cual «...acordaren unànimes de acabar un fort que y ha comensat que comprén la església de dita vila e dos cases junto d'aquella per a poder-se resistir en temps de necessitat...».

También se encuentran otros testimonios en el mismo sentido como el de Guillem Banyuls, notario de Jávea, escribano y asesor del Ayuntamiento de Teulada, el de Luis Vives, mercader de Benissa, y el de Chiristòfol Sapena, cavaller de Jávea. Ante estos informes el virrey de Valencia, Francisco de Moncada, concedió permiso por cinco años para imponer el impuesto de la sisa. Este permiso parece que luego fue prorrogado.

Las obras de construcción de la iglesia fortificada y de las nuevas murallas continúan a finales del siglo XVI y principios del XVII, como ya preveían las autoridades teuladinas, con el dinero de los quince años de sisa.

En el año 1602 no estaban acabadas las obras, y se vuelve a solicitar la imposición de sisas, petición que se repite en los años 1608 y 1614.

En el año 1609 la defensa de Teulada estaba realizada por un capitán, 130 soldados, 100 arcabuces y tres piezas de artillería, estas cifras se suponen incluían la defensa de la costa.

En 1614 se encuentra un informe positivo del marqués de Ariza y Barón de Teulada, en el que se enumeran las razones favorables a la nueva imposición de sisas. Una vez acabado el proceso de fortificación que había de durar 35-40 años (1572-1610) la villa de Teulada experimentará un aumento demográfico notable, a finales del siglo XVI Teulada contaba con 129 casas, (año 1589) y en 1609 contaba con un total de 160 casas y en 1629 se llegará a 228 casas. A partir de este momento comienza la fuerte crisis demográfica y económica que reducirá mucho su población.

Una vez concluidas las obras de fortificación de la villa se construye la Casa de la Vila o Sala de Jurats i Justicia. Este edificio fue acabado en el año 1620 y en su fachada fue grabado un reloj de sol en el año 1639.

Otras noticias posteriores sobre el recinto amurallado se producen a mitad del siglo XVII cuando se tiene noticia de la denominada «Puerta de la Barbacana» que daba acceso a un posible recinto interior de la fortificación junto a la iglesia, esta noticia es del año 1667. Esta puerta fue derribada junto a la casa abadia, el año 1901. Del siglo XVIII se conoce la «Porta de Baix» que estaba al principio de la calle d'Avall, por un documento sobre cuentas municipales. También se tiene noticia de la torre campanario, que amenaçaba ruina, que sería derribada a finales del siglo XIX, edificándose otra nueva en el ángulo sudeste de la iglesia. En el año 1940 se derriba «El Portalet», una puerta existente en la calle San Vicente o de la Manegueta, por cuestiones estéticas o de mejora urbanística según las actas del Ayuntamiento. En estos años se abre una comunicación entre la calle San Buenaventura (C/ Nou) y la calle San José (C/ La Sala) derribando una casa adosada al muro norte del recinto siendo derruido también éste. A principios del siglo XX todavía estaban en pie las torres de Blasco (al final de la calle El Mur) y otra a la parte posterior de la casa d'Ivars, según se puede observar en los planos del Dr. Pitarch (1924) y de J. Cardona (1929).

4.b) Descripción urbanística

La villa de Teulada se integra dentro de las villas denominadas de nueva planta, fundadas a lo largo de los siglos XIII-XV, caracterizadas por la existencia de una trama ortogonal o reticular.

En primer lugar existió un primer recinto amurallado medieval. Su trazado viario está formado por tres calles principales que recorren la villa de este a oeste, adaptadas a la topografía del terreno, la calle de Dalt, del Mig y d'Avall. Estas calles son atravesadas por otras secundarias,

que acusen el pendent de l'enclavament, encara que sense arribar a les muralles, com en altres villes.

Al centre geomètric es troba la plaça dels Porxes on està l'antiga sala dels justícies i jurats. Es detecta una certa irregularitat en la trama, ja que els carrers, els antics Fons i Manegueta, no presenten un traçat rectilini, i l'existència d'un carrer en forma de cul de sac, a la plaça dels Porxes, és de difícil explicació.

Posteriorment, el primer recinte fortificat va ser ampliat. La seua datació ens l'oferixen les cases que l'envolten, construïdes al llarg dels segles xvii i principi del xviii; i una inscripció de 1789, al costat d'un escut, situada al mateix lloc que ocupava la porta del camí del Mar, que possiblement corresponia a la dita porta, permet pensar en els anys en què es tanca l'eixamplament. L'eixamplament s'efectua tant a l'est com a l'oest, de manera que es prolonguen els tres carrers principals de la vila, i apareixen únicament dos carrers transversals. La nova trama, no obstant això, presenta un traçat més regular.

4.c) Edificació. Tipologia

L'edificació intramurs de Teulada posseïx una gran harmonia i bellesa per l'ús comú de la pedra tosca per a portades, cantons i tanques de finestres, de característiques gòtiques, sobre mur de maçoneria lluada amb argamassa de calç. Les portes, amb arcs de mig punt amb dovelles, després allindades; les llindes de les finestres amb decoració de xicotets arcs de cortina tallats en la clau, i les cornises de rajola volada, són les característiques comunes a quasi tots estos. Les crugies interiors es resolien amb forjats de biguetes de fusta i revoltó recolzats en arcs de mig punt de carreuat.

Es poden distingir les vivendes del nucli originari per la menor amplària de la parcel·lació i són, en general, de dos plantes. L'eixamplament d'este primer recinte fortificat es caracteritza per una major amplària de la parcel·lació i el nombre de plantes respon a: planta baixa, planta noble i cambra. El tram de l'eixamplament corresponent al carrer de Colom posseïx els casalots de major amplitud i importància, que pertanyen a l'oligarquia de la ciutat.

Destaquen els edificis següents:

I. Església de Santa Caterina

L'església va ser alçada sobre la primitiva església gòtica, que havia sigut alçada durant els segles xiv i xv. L'actual, data de final del segle xvi i va ser projectada per l'arquitecte Joan Cambra, que també va treballar al monestir de Sant Miquel dels Reis de València i a l'església de Pego.

L'església es va fortificar per a oferir un lloc de resguard a la població que patia periòdicament atacs de pirates barbarescs. Després del resultat de l'informe de l'enginyer Antonelli i després de les reiterades peticions dels jurats i justícies de la vila, es va escometre la construcció de l'església. Les obres van durar al voltant de 35-40 anys, i en el document de concessió de llicència al poble per a imposar les cises amb la finalitat de comprar dos cases al costat de l'església i acabar les obres de fortificació començades anys arrere es llig:

«...resulta ser molt necessari fer un fort en la yglésia del dit fort de Teulada y per al dit efecte comprar dos cases que estan contingües a dita yglésia o fort perquè en temps de corsaris e tunch dels quals està molt concorreguda aquella vila...».

Les obres estaven acabades l'any 1614, segons consta en un document:

«y les obres importants como se han fet de la fortalesa, muralles noves e iglésia ha deixat a la vila molt alcansada...».

L'església és d'una sola nau amb quatre trams entre contraforts, entre els quals se situen els altars i un corredor que els unix. L'absis és poligonal de cinc costats i l'entrada principal actual es troba prop d'este. Les pilastres i els arcs que conformen la nau, així com la imposta que la rodeja, d'estil renaixentista, contrasta amb les voltes de creueria amb arcs terceletes, entre arcs de mig punt, en el cobriment d'esta.

La il·luminació d'esta entra per les finestres quadrangulares, decorades amb vidrieres, que es troben situades, una per arc, sobre la imposta. Són molt reduïdes a causa del caràcter defensiu de l'església.

L'església es va ampliar en el segle xviii i se li va donar la forma de creu llatina, com una prolongació de la planta gòtica. En este moment, es canvia l'orientació de l'altar major d'est a oest. I, llavors,

darias que acusan la pendiente del enclave, aunque sin llegar a las murallas, como en otras villas.

En el centro geométrico se encuentra la plaza de los Porches donde está la antigua sala de los Justicias y Jurados. Se detecta una cierta irregularidad en la trama ya que las calles, antiguas Fondo y Manegueta, no presentan un trazado rectilíneo y la existencia de una calle en «cul de sac» en la plaza de los Porches es de difícil explicación.

Posteriormente el primer recinto fortificado fue ampliado. Su datación nos la ofrece las casas que envuelve construidas a lo largo de los siglos xvii y principio del xviii; y una inscripción de 1789, junto a un escudo, situada en el mismo lugar que ocupaba la puerta del camino del Mar, que posiblemente correspondiera a dicha puerta, permite pensar en los años en que se cierra el ensanche. El ensanche se efectúa tanto a este como a oeste prolongando las tres calles principales de la villa, apareciendo únicamente dos calles transversales. La nueva trama, no obstante, presenta un trazado más regular.

4.c) Edificación. Tipología

La edificación intramuros de Teulada posee una gran armonía y belleza por el uso común de la piedra tosca para portadas, cantones y recercados de ventanas, de características góticas, sobre muro de mampostería enlucida con argamasa de cal. Las puertas con arcos de medio punto con dovelas, luego adinteladas, los dinteles de las ventanas con decoración de pequeños arcos de cortina tallados en la clave, las cornisas de ladrillo volado, son las características comunes a casi todos ellos. Las crujías interiores se resolvían con forjados de viguetas de madera y revoltón apoyados en arcos de medio punto de sillería.

Se pueden distinguir las viviendas del núcleo originario por la menor anchura de la parcelación y ser, en general, de dos plantas. El ensanche de este primer recinto fortificado se caracteriza por una mayor anchura de la parcelación y el número de plantas que responde a planta baja, planta noble y cambra. El tramo del ensanche correspondiente a la calle Colón posee las casonas de mayor amplitud e importancia, pertenecientes a la oligarquía de la ciudad.

Destacan los siguientes edificios:

I. Iglesia de Santa Catalina

La iglesia fue levantada sobre la primitiva iglesia gòtica que había sido levantada durante los siglos xiv y xv. La actual data de finales del siglo xvi y fue proyectada por el arquitecto Joan Cambra, quien también trabajó en el monasterio de San Miguel de los Reyes de Valencia y en la iglesia de Pego.

La iglesia se fortificó para ofrecer un lugar de resguardo a la población que sufría periódicamente ataques de piratas berberiscos. Tras el resultado del informe del ingeniero Antonelli y tras las reiteradas peticiones de los jurados y justicias de la villa, se acometió la construcción de la iglesia. Las obras duraron alrededor de 35-40 años y en el documento de concesión de licencia al pueblo para imponer las sisas con la finalidad de comprar dos casas junto a la iglesia y acabar las obras de fortificación comenzadas años atrás:

«....resulta ser molt necessari fer un fort en la yglésia del dit fort de Teulada y per al dit efecte comprar dos cases que estan contingües a dita yglésia o fort perquè en temps de corsaris e tunch dels quals està molt concorreguda aquella vila...».

Las obras estaban acabadas el año 1614 según consta en un documento:

«y les obres importants como se han fet de la fortalesa, muralles noves e iglésia ha deixat a la vila molt alcansada...».

La iglesia es de una sola nave con cuatro tramos entre contrafortes entre los cuales se sitúan los altares y un corredor que los une. El ábside es poligonal de cinco lados y la entrada principal actual se encuentra por el mismo. Las pilastras y los arcos que conforman la nave, así como la imposta que la rodea, de estilo renacentista contrasta con las bóvedas de creuería con arcos terceletes, entre arcos de medio punto, en la cubrición de la misma.

La iluminación de la misma entra por las ventanas cuadrangulares, decoradas con vidrieras, que se encuentran situadas, una por arco, sobre la imposta. Son muy reducidas debido al carácter defensivo de la iglesia.

La iglesia se amplió en el siglo xviii y se le dio la forma de cruz latina como una prolongación de la planta gòtica. En este momento se cambia la orientación del altar mayor de Este a Oeste. Y entonces

s'obri la porta d'estil neoclàssic, coneguda fins fa poc com a porta Nova.

Després d'esta ampliació es construeixen la capella de la Comunió i les noves dependències de la sagristia entre els segles XIX i XX. En este moment, es tira l'antiga torre redona, coneguda com a torre del Relloj, situada al costat de la porta Barbacana, que anava des de l'església fins a l'actual casa Abadía. Este nou campanar, començat al voltant de 1895 i acabat en la primera dècada del segle XX, posseïx planta hexagonal i té 24 metres de perímetre en la base i 30 m d'alçària. El campanar no va ser realitzat segons el projecte original, i es va quedar per fer un rematada on anirien les campanes del rellotge, que estava coronat en projecte amb un cupulí.

L'església de Santa Caterina comptava, abans de la Guerra Civil de 1936, amb una important riquesa artística, que consistia principalment en un important altar major de fusta daurada. Així mateix, comptava amb una gran làmpara sobre la cúpula i una rica imatgeria de la qual es va salvar la imatge de vestir de sant Vicent Ferrer (segle XVIII) i la del nazareno, esta última formaria part d'un grup escultòric desaparegut. També posseïx interès l'òrgue neogòtic fabricat pels successors de Randeynes.

II. L'ermita de la Divina Pastora

Es troba al costat de l'església parroquial de Santa Caterina, forma un bell fons de perspectiva del carrer de Dalt. La imatge de la Divina Pastora estava relacionada amb els ritus mortuoris de la població.

No es coneix la data exacta de construcció de l'ermita, encara que per l'estil renaixentista de la seua portada es pot datar en el segle XVI, però sí que va ser renovada l'any 1861 i que, en la dècada dels anys 70 del segle XIX, va ser col·locada la campana en l'espadaña.

La planta de l'ermita és rectangular, de 7,60 m dividida en dos trams. La façada té una amplària de 4,50 m on es troba la portada formada per arc de mig punt flanquejat per dos pilastres. Posseïx entaulament, decorat, i, sobre la cornisa, dos pilastres llises sostenen el frontó triangular.

El primer tram de l'ermita està cobert per una volta amb teules verdes a l'exterior i coberta a dos aigües en el segon.

Va ser restaurada per l'arquitecte Josep Ivars Pérez, i finançada per l'Associació Cultural Amics de Teulada, amb diverses aportacions, entre estes, la de la Diputació d'Alacant.

III. Sala de jurats i justícies

Va ser construïda en la segona dècada del segle XVII, en un moment d'expansió urbana, econòmica i demogràfica de la ciutat. A la façada s'observa la data de 1620, segurament la de finalització de l'edifici. Ha sigut reformada diverses vegades, entre les quals en destaca una a mitjan segle XVIII. L'any 1986 es va iniciar la restauració de la façada que va concloure en 1996.

És de planta rectangular, d'una sola crugia i respon a una tipologia del màxim interès, dins de les construccions civils que van sorgir a final de l'edat mitjana i principi del Renaixement. Es tracta d'un edifici que unia la representació i les funcions dels nous poders civils, la casa de la vila o ajuntament, al costat d'un espai, la llotja, destinat a albergar una activitat en auge: el comerç.

La seua façada, de gran harmonia i senzillesa, és de carreuat en pedra tosca del lloc. A la planta baixa, disposa de tres arcs de mig punt a la façada principal i un en cada façada lateral, que conformen el porxe obert. A la planta superior, disposa de tres buits sobre una imposta que recorre la façada; el del mig és un balcó.

Sobre la façada principal es conserva el rellotge de sol de 1639 i posseïx una porta posterior que dona al carrer de Sant Josep, amb llinda decorada amb xicotet arc de cortina.

5. Monuments i els seus entorns de protecció:

En virtut del que disposa la disposició addicional primera de la Llei 4/1998, d'11 de juny, de la Generalitat, del Patrimoni Cultural Valencià, es troben en el Conjunt Històric els següents immobles que gaudixen singularment de la consideració de béns d'interès cultural:

5.a) Església fortificada, en una de les seues claus es troba l'escut de l'església. Es troba situada en la parcel·la cadastral núm. 03 de l'illa cadastral núm. 81.099.

se abre la puerta de estilo neoclásico, conocida hasta hace poco como Puerta Nueva.

Después de esta ampliación se construyen la capilla de la Comunió y las nuevas dependencias de la sacristía entre los siglos XIX y XX. En este momento se tira la antigua torre redonda, conocida como torre del Reloj, situada al lado de la puerta Barbacana que iba desde la iglesia hasta la actual casa Abadía. Este nuevo campanario comenzado alrededor de 1895 y acabado en la primera dècada del siglo XX posee planta hexagonal y tiene 24 metros de perímetro en la base y 30 m de altura. El campanario no fue realizado según el proyecto original quedando por hacerse un remate donde irían las campanas del reloj, que estaba coronado en proyecto con un cupulín.

La iglesia de Santa Catalina contaba antes de la guerra civil de 1936 con una importante riquesa artística consistente principalmente en un importante altar mayor de madera dorada. Así mismo contaba con una gran lámpara sobre la cúpula y una rica imatgeria de la que se salvó la imagen de vestir de San Vicente Ferrer (siglo XVIII) y la del nazareno, esta última formaría parte de un grupo escultórico desaparecido. También posee interès el órgano neogótico fabricado por los sucesores de Randeynes.

II. La ermita de la Divina Pastora

Se encuentra al lado de la iglesia parroquial de Santa Catalina formando un bello fondo de perspectiva de la calle Dalt. La imagen de La Divina Pastora estaba relacionada con los ritos mortuorios de la población.

No se conoce la fecha exacta de construcción de la ermita, aunque por el estilo renacentista de su portada se puede datar en el siglo XVI, pero sí que fue renovada el año 1861 y que en la dècada de los años 70 del siglo XIX fue colocada la campana en la espadaña.

La planta de la ermita es rectangular, de 7,60 m dividida en dos tramos. La fachada tiene una anchura de 4,50 m donde se encuentra la portada formada por arco de medio punto flanqueado por dos pilastras. Posee entablamento, decorado, y sobre la cornisa, dos pilastras lisas sostienen el frontón triangular.

El primer tramo de la ermita está cubierto por una bóveda con tejas verdes en el exterior y cubierta a dos aguas en el segundo.

Fue restaurada por el arquitecto Josep Ivars Pérez, y financiada por la Asociación Cultural «Amigos de Teulada» con diversas aportaciones, entre ellas de la Diputación de Alicante.

III. Sala de Jurados y Justicias

Fue construido en la segunda dècada del siglo XVII, en un momento de expansión urbana, económica y demogràfica de la ciudad. En la fachada se observa la fecha de 1620, seguramente la de finalización del edificio. Ha sido reformada en diversas ocasiones, entre las que destaca una a mediados del siglo XVIII. En el año 1986 fue iniciada la restauración de la fachada que concluyó en 1996.

Es de planta rectangular de una sola crujía y responde a una tipología del máximo interès dentro de las construcciones civiles que surgieron a finales de la Edad Media y principios del Renacimiento. Se trata de un edificio que aúna la representación y funciones de los nuevos poderes civiles, la casa de la Villa o Ayuntamiento, junto a un espacio, la lonja, destinado a albergar una actividad en auge: el comercio.

Su fachada, de gran armonía y sencillez, es de sillería en piedra tosca del lugar. En la planta baja dispone de tres arcos de medio punto en la fachada principal y uno en cada fachada lateral conformando el porche abierto. En la planta superior dispone de tres huecos, sobre una imposta que recorre la fachada, siendo el de en medio un balcón.

Sobre la fachada principal se conserva el reloj de sol de 1639 y posee una puerta trasera recayente a la calle San José con dintel decorado con pequeño arco de cortina.

5. Monumentos y sus entornos de protección:

En virtud de lo que dispone la disposición adicional primera de la Ley 4/1998, de 11 de junio, de la Generalitat, del Patrimonio Cultural Valenciano, se encuentran en el Conjunto Histórico los siguientes inmuebles que gozan singularmente de la consideración de Bienes de Interés Cultural:

5.a) Iglesia fortificada, en una de las claves de la misma se encuentra el escudo de la iglesia. Se encuentra situada en la parcela catastral nº 03 de la manzana catastral nº 81099.

A. Parts integrants de l'església fortificada que compartixen la condició de Bé d'Interés Cultural de l'immoble i la seua naturalesa :

1. Orgue Núm. Identif.: 03.30.128-004-0025 (codi SVI: C0000800000065).
2. Porta Núm. Identif.: 03.30.128-004-0003 (codi SVI: C0010500001608).
3. Porta Núm. Identif.: 03.30.128-004-0003 (idèntica a l'anterior, codi SVI: C0010500001608).
4. Clau de volta. Núm. Identif.: 03.30.128-004-0015 (codi SVI C0010500001624). Set en l'absis i altres set en la volta de la nau, disposades en grups de quatre en els espais delimitats pels arcs de diafragma.
5. Portada. Núm. Identif.: 03.30.128-004-0016 (codi SVI: C0010500001625).
6. Portada. Núm. Identif.: 03.30.128-004-0017 (codi SVI: C0010500001626).
7. Porta. Núm. Identif.: 03.30.128-004-0018 (codi SVI: C0010500001627).
8. Pila d'aigua beneïda. Núm. Identif.: 03.30.128-004-0019 (codi SVI: C0010500001628).
9. Pila d'aigua beneïda. Núm. Identif.: 03.30.128-004-0019 (idèntica a l'anterior, codi SVI: C0010500001628).
10. Clau de volta. Núm. Identif.: 03.30.128-004-0020 (codi SVI: C0010500001629).
11. Portada. Núm. Identif.: 03.30.128-004-0021 (codi SVI: C0010500001630).
12. Pila baptismal. Núm. Identif.: 03.30.128-004-0022 (codi SVI: C0010500001631).
13. Reixat. Núm. Identif.: 03.30.128-004-0023 (codi SVI: C0010500001632).
14. Porta. Núm. Identif.: 03.30.128-004-0024 (codi SVI: C0010500001633).
15. Pila baptismal. Núm. Identif.: 03.30.128-004-0029 (codi SVI: C001080000073).
16. Porta. Núm. Identif.: 03.30.128-004-0028 (codi SVI: C001080000072).
17. Campana Santa Bàrbera (1901).
18. Campana Dolors (1980).
19. Campana Sant Benet (1736).
20. Campana Guillerma (1973).
21. Campana Sant Vicent Ferrer (1990).
22. Campana Santa Caterina i Sants Vicents (1736).

B. Pertinences i accessoris de l'església fortificada que s'inscriuen en la secció 1ª de l'Inventari General del Patrimoni Cultural Valencià:

1. Capa pluvial. Núm. Identif.: 03.30.128-004-0005.01(codi SVI: C0010500001611).
2. Capçó. Núm. Identif.: 03.30.128-004-0005.02 (codi SVI: C0010500001612).
3. Casulla. Núm. Identif.: 03.30.128-004-0005.03 (codi SVI: C0010500001613).
4. Estola. Núm. Identif.: 03.30.128-004-0005.04 (codi SVI: C0010500001614).
5. Copó. Núm. Identif.: 03.30.128-004-0009 (codi SVI: C0010500001618).
6. Copó. Núm. Identif.: 03.30.128-004-0010 (codi SVI: C0010500001619).
7. Reliquiari amb relíquies de santa Caterina i altres sants. Núm. Identif.: 03.30.128-004-0026 (codi SVI; C001080000070).
8. Marc barroc del segle XVIII amb rocalles. Núm. Identif.: 03.30.128-004-0027 (codi SVI; C001080000071).

C. Pertinences i accessoris de l'església fortificada que s'inscriuen en la secció 3ª de l'Inventari General del Patrimoni Cultural Valencià:

1. Estendard. Núm. Identif.: 03.30.128-004-0004 (codi SVI: C0010500001609).
2. Escultura. Núm. Identif.: 03.30.128-004-0006 (codi SVI: C0010500001615).
3. Calze. Núm. Identif.: 03.30.128-004-0007 (codi SVI: C0010500001616).

A. Partes integrantes de la iglesia fortificada que comparten y condición de Bien de Interés Cultural del inmueble y su naturaleza :

1. Órgano Núm. Identif.: 03.30.128-004-0025 (código SVI: C0000800000065).
2. Puerta Núm. Identif.: 03.30.128-004-0003 (código SVI: C0010500001608).
3. Puerta Núm. Identif.: 03.30.128-004-0003 (idèntica a la anterior, código SVI: C0010500001608).
4. Clave de bóveda. Núm. Identif.: 03.30.128-004-0015 (código SVI C0010500001624). Siete en el ábside y otras siete en la bóveda de la nave, dispuestas en grupos de cuatro en los espacios delimitados por los arcos de diafragma.
5. Portada. Núm. Identif.: 03.30.128-004-0016 (código SVI: C0010500001625).
6. Portada. Núm. Identif.: 03.30.128-004-0017 (código SVI: C0010500001626).
7. Puerta Núm. Identif.: 03.30.128-004-0018 (código SVI: C0010500001627).
8. Pila de agua bendita. Núm. Identif.: 03.30.128-004-0019 (código SVI: C0010500001628).
9. Pila de agua bendita. Núm. Identif.: 03.30.128-004-0019 (idèntica a la anterior, código SVI: C0010500001628).
10. Clave de bóveda. Núm. Identif.: 03.30.128-004-0020 (código SVI: C0010500001629).
11. Portada. . Núm. Identif.: 03.30.128-004-0021 (código SVI: C0010500001630).
12. Pila bautismal. Núm. Identif.: 03.30.128-004-0022 (código SVI: C0010500001631).
13. Cancela. Núm. Identif.: 03.30.128-004-0023 (código SVI: C0010500001632).
14. Puerta. Núm. Identif.: 03.30.128-004-0024 (código SVI: C0010500001633).
15. Pila bautismal. Núm. Identif.: 03.30.128-004-0029 (código SVI: C001080000073).
16. Puerta. Núm. Identif.: 03.30.128-004-0028 (codi SVI: C001080000072).
17. Campana Santa Bàrbera (1901).
18. Campana Dolores (1980).
19. Campana Sant Benet (1736).
20. Campana Guillerma (1973).
21. Campana Sant Vicent Ferrer (1990).
22. Campana Santa Caterina i Sants Vicents (1736).

B. Pertinencias y accesorios de la iglesia fortificada que se inscriben en la sección 1ª del Inventario General del Patrimonio Cultural Valenciano:

1. Capa pluvial. Núm. Identif.: 03.30.128-004-0005.01(código SVI: C0010500001611).
2. Capillo. Núm. Identif.: 03.30.128-004-0005.02 (código SVI: C0010500001612).
3. Casulla. Núm. Identif.: 03.30.128-004-0005.03 (código SVI: C0010500001613).
4. Estola. Núm. Identif.: 03.30.128-004-0005.04 (código SVI: C0010500001614).
5. Copón. Núm. Identif.: 03.30.128-004-0009 (código SVI: C0010500001618).
6. Copón. Núm. Identif.: 03.30.128-004-0010 (código SVI: C0010500001619).
7. Relicario con reliquias de Santa Catalina y otros santos. Núm. Identif.: 03.30.128-004-0026 (código SVI; C001080000070).
8. Marco barroco dieciochesco con rocallas. Núm. Identif.: 03.30.128-004-0027 (código SVI; C001080000071).

C. Pertinencias y accesorios de la iglesia fortificada que se inscriben en la sección 3ª del Inventario General del Patrimonio Cultural Valenciano:

1. Estandarte. Núm. Identif.: 03.30.128-004-0004 (código SVI: C0010500001609).
2. Escultura. Núm. Identif.: 03.30.128-004-0006 (código SVI: C0010500001615).
3. Cáliz. Núm. Identif.: 03.30.128-004-0007 (código SVI: C0010500001616).

4. Calze. Núm. Identif.: 03.30.128-004-0008 (codi SVI: C0010500001617).

5. Calze. Núm. Identif.: 03.30.128-004-0011 (codi SVI: C0010500001620).

6. Custòdia. Núm. Identif.: 03.30.128-004-0012 (codi SVI: C0010500001621).

7. Copó. Núm. Identif.: 03.30.128-004-0013 (codi SVI: C0010500001622).

D. Pertinences i accessoris de l'església fortificada que s'inscriuen en la secció 4ª de l'Inventari General del Patrimoni Cultural Valencià:

1. Arxiu parroquial, en l'actualitat custodiat a la nova casa parroquial.

5.b) Muralles. Es troben situades a les illes cadastrals 81.099, 82.099, 82.097, 82.089, 81.088, 81.085, 81.082, 81.083, 81.091 i 82.091.

Entorn de protecció de les muralles i església fortificada
Justificació de la delimitació proposada:

El criteri general, seguit per a la delimitació de l'entorn de protecció, consisteix a incloure dins de la seua àrea els elements urbans següents:

– Parcel·les que limiten directament amb la que ocupa el BIC, de manera que qualsevol intervenció que es realitze sobre estes, poden afectar-lo tant visualment com físicament.

– Parcel·les que donen al mateix espai públic que el BIC i que constitueixen l'entorn visual i ambiental immediat, en el qual qualsevol intervenció que es realitze pugues suposar una alteració de les condicions de percepció d'este o del caràcter de l'espai urbà.

– Espais públics en contacte directe amb el BIC i amb les parcel·les enumerades anteriorment, que constitueixen part del seu ambient urbà immediat.

– Edificacions o qualsevol element del paisatge urbà que, encara no tenint una situació d'immediatesa amb el BIC, afecten de manera fonamental la percepció d'este.

Perímetre interior 1r

– Origen: vèrtex sud-oest de la parcel·la cadastral núm. 03 de l'illa 81.085, punt C.

– Sentit: horari.

– Línia delimitadora: des de l'origen, la línia recorre les fatxades de l'illa cadastral núm. 81.088, que donen al carrer de Colom fins a girar al nord i creuar l'illa cadastral núm. 8.102 entre les parcel·les 09, 10, 14 i 15. Creua el carrer de Constança Ferrer i travessa l'illa cadastral núm. 81.083 per la mitgera entre les parcel·les 12, 11, 19 i 20. Creua el carrer del Doctor Moll i gira a l'est per les fatxades de les illes cadastrals 81.091 i 81.099, que donen a este carrer. Torna a girar al sud i creua l'illa cadastral núm. 82.091 entre les parcel·les 12, 13, 03 i 04. Creua el carrer de Cervantes i travessa l'illa cadastral núm. 81.085 entre les parcel·les 01, 02, 21, 03 i 04 fins al punt d'origen C.

Perímetre interior 2n

– Origen: vèrtex sud-oest de la parcel·la cadastral núm. 09 de l'illa 82.097, punt B.

– Sentit: horari.

– Línia delimitadora: des de l'origen, la línia recorre les fatxades de les parcel·les de l'illa núm. 82.089, que donen al carrer de Colom. Gira al nord i travessa l'illa núm. 82.084 entre les parcel·les 07, 08, 09 i 10. Creua el carrer de Cervantes i l'illa núm. 82.098 entre les parcel·les 02, 03, 14 i 01. Creua el carrer de Dalt i gira cap a l'est recorrent les fatxades de l'illa núm. 82.099, que donen al dit carrer. Gira cap al sud i, per les fatxades de l'illa núm. 82.097 arriba fins el punt d'origen B.

Perímetre exterior

– Coincidix amb el perímetre del Conjunt Històric.

5.c) Escut nobiliari de la muralla. Plaça de la Creu. Illa cadastral núm. 82.097 i parcel·la núm. 01.

5.d) Dos làpides amb inscripció de data a la muralla. Plaça de la Creu i carrer de Dalt. Illa cadastral núm. 82.097 i parcel·la núm. 01.

Entorn de protecció de l'escut i làpides

4. Cáliz. Núm. Identif.: 03.30.128-004-0008 (código SVI: C0010500001617).

5. Cáliz. Núm. Identif.: 03.30.128-004-0011 (código SVI: C0010500001620).

6. Custodia. Núm. Identif.: 03.30.128-004-0012 (código SVI: C0010500001621).

7. Copón. Núm. Identif.: 03.30.128-004-0013 (código SVI: C0010500001622).

D. Pertinencias y accesorios de la iglesia fortificada que se inscriben en la sección 4ª del Inventario General del Patrimonio Cultural Valenciano:

1. Archivo parroquial, en la actualidad custodiado en la nueva casa parroquial.

5.b) Murallas. Se encuentran situadas en las manzanas catastrales 81099, 82099, 82097, 82089, 81088, 81085, 81082, 81083, 81091, 82091.

Entorno de protección de las murallas e iglesia fortificada.
Justificación de la delimitación propuesta:

El criterio general seguido para la delimitación del entorno de protección consiste en incluir dentro de su área los siguientes elementos urbanos:

– Parcelas que limitan directamente con la que ocupa el BIC, pudiendo afectar al mismo, tanto visual como físicamente cualquier intervención que se realice sobre ellas.

– Parcelas recayentes al mismo espacio público que el BIC y que constituyen el entorno visual y ambiental inmediato y en el que cualquier intervención que se realice pueda suponer una alteración de las condiciones de percepción del mismo o del carácter del espacio urbano.

– Espacios públicos en contacto directo con el BIC y las parcelas enumeradas anteriormente y que constituyen parte de su ambiente urbano inmediato.

– Edificaciones o cualquier elemento del paisaje urbano que aún no teniendo una situación de inmediatez con el BIC afecten de forma fundamental a la percepción del mismo.

Perímetre interior 1º

– Origen: vértice sudoeste de la parcela cadastral nº 03 de la manzana 81085, punto C.

– Sentido: horario.

– Línea delimitadora. Desde el origen la línea recorre las fachadas de la manzana cadastral nº 81088 recayentes a la calle Colón hasta girar a norte y cruzar la manzana cadastral nº 8102 entre las parcelas 09 y 10 y 14 y 15. Cruza la calle Constanza Ferrer y atraviesa la manzana cadastral nº 81083 por la medianera entre las parcelas 12 y 11 y 19 y 20. Cruza la calle Doctor Moll y gira a este por las fachadas de las manzanas catastrales 81091 y 81099 recayentes a esta calle. Vuelve a girar a sur cruzando la manzana cadastral nº 82091 entre las parcelas 12 y 13 y 03 y 04. Cruza la calle Cervantes y atraviesa la manzana cadastral nº 81085 entre las parcelas 01 y 02 y 21 y 03 y 04 hasta el punto de origen C.

Perímetre interior 2º

– Origen: Vértice sudoeste de la parcela cadastral nº 09 de la manzana 82097, punto B.

– Sentido: horario.

– Línea delimitadora. Desde el origen la línea recorre las fachadas de las parcelas de la manzana nº 82089 recayentes a la calle Colón. Gira a norte y atraviesa la manzana nº 82084 entre las parcelas 07 y 08 y 09 y 10. Cruza la calle Cervantes y la manzana nº 82098 entre las parcelas 02 y 03 y 14 y 01. Cruza la calle de Arriba y gira a este recorriendo las fachadas de la manzana nº 82099 recayentes a dicha calle. Gira a sur y por las fachadas de la manzana nº 82097 llega hasta el punto de origen B.

Perímetre exterior

– Coincide con el perímetro del Conjunto Histórico.

5.c) Escudo nobiliario de la muralla. Plaza de la Cruz. Manzana cadastral nº 82097 y parcela nº 01.

5.d) Dos lápidas con inscripción de fecha en la muralla. Plaza de la Cruz y calle de Arriba. Manzana cadastral nº 82097 y parcela nº 01.

Entorno de protección del escudo y lápidas

Es considera entorn de protecció de l'escut i de les làpides l'edifici on es troben ubicat.

6. Béns de rellevància local:

Els béns de rellevància local del Conjunt Històric són els edificis que destaquen en este, sense aconseguir el nivell monumental, i tenen significat propi com a béns de caràcter històric, artístic, arquitectònic, arqueològic o etnològic.

S'inclouen els edificis que posseïxen fatxada gòtica amb porta d'arc de mig punt adovellada, encara que esta va ser reformada més tard atenent corrents estètics posteriors. Posseïxen, la majoria d'estes, elements arquitectònics d'interés al seu interior, com ara arcs de mig punt o carpanells, voltes de canó, etc.

També es consideren d'interés suficient per a ser considerats béns de rellevància local els edificis enumerats construïts en el barroc o modernisme.

Esta catalogació s'efectua sense perjudi que es puguen incorporar nous edificis després que hi haja sigut realitzada una prospecció arqueològica i arquitectònica que hi descobrisca un valor intrínsec semblant als ja catalogats com a béns de rellevància local.

No es delimita entorn de protecció els béns de rellevància local, ja que es considera suficient la protecció del Conjunt Històric on s'ubiquen.

6.a) Edificis gòtics:

– C/ Colom, núm. 1, illa cadastral núm. 82.089, parcel·la 01.
– C/ Colom, núm. 3, illa cadastral núm. 82.089, parcel·la 02.
– C/ Colom, núm. 5, illa cadastral núm. 82.089, parcel·la 03.
– C/ Colom, núm. 7, illa cadastral núm. 82.089, parcel·la 04.
– C/ Colom, núm. 47 y 49, illa cadastral núm. 81.088, parcel·la 12 y parcel·la 13.

– C/ Colom, núm. 51, illa cadastral núm. 82.088, parcel·la 14.
– C/ Colom, núm. 11, illa cadastral núm. 82.089, parcel·la 05.
– C/ Colom, núm. 13, illa cadastral núm. 82.089, parcel·la 06.
– C/ Colom, núm. 15, illa cadastral núm. 82.089, parcel·la 07.
– C/ Colom, núm. 17, illa cadastral núm. 82.089, parcel·la 08.
– C/ Hostal, núm. 3, illa cadastral núm. 82.084, parcel·la 02.
– C/ Hostal, núm. 7, illa cadastral núm. 82.098, parcel·la 04.
– C/ Hostal, núm. 14, illa cadastral núm. 82.097, parcel·la 03.
– C/ Hostal, núm. 16, illa cadastral núm. 82.097, parcel·la 02.
– C/ Cervantes, núm. 5, illa cadastral núm. 82.084, parcel·la 16.
– C/ Cervantes, núm. 7, illa cadastral núm. 82.084, parcel·la 15.
– C/ Hostal, núm. 10, illa cadastral núm. 82.097, parcel·la 05.
– C/ Hostal, núm. 12, illa cadastral núm. 82.097, parcel·la 04.
– C/ Hostal, núm. 18, illa cadastral núm. 82.097, parcel·la 01. Va ser de l'eclésiàstic Joan Baptista Bertomeu.

– C/ Migdia, núm. 8, cantó C/ Colom, illa cadastral núm. 82.084, parcel·la 08. Va pertànyer, per compra en el segle XIX, a la família Rodríguez, que va posseir un important negoci d'exportació de la pansa en el segle XX.

– C/ Dalt, núm. 14, illa cadastral núm. 82.099, parcel·la 10.
– C/ Vives, núm. 1, illa cadastral núm. 82.091, parcel·la 02. Va pertànyer al cavaller Francesc Vives el Tort, que va servir el rei Joan II i Ferran II, el fill del qual, Bertomeu, va ser armat cavaller pel comte de Cocentaina i Joan Centelles. Els seus dotze fills van ser hereus de Xàbia, Benissa, Dénia, Oliva i València.

– C/ Doctor Moll, núm. 14, illa cadastral núm. 81.091, parcel·la 02.
– C/ Divina Pastora, núm 1, illa cadastral núm. 81.098, parcel·la 06.
– C/ Divina Pastora, núm 3, illa cadastral núm. 81.098, parcel·la 05.

6.b) Edificis del segle XVII

– Ermita de la Divina Pastora. Illa cadastral núm. 81.098, parcel·la 01.
– Antic ajuntament o sala de jurats i justícies. Illa cadastral núm. 81.083, parcel·la 28.

6.c) Edificis del segle XVIII

– Plaça de l'Església, núm. 1, illa cadastral núm. 82.091, parcel·la 13.

Se considera como entorno de protección del escudo y de las lápidas el edificio donde se encuentran ubicados.

6. Bienes de Relevancia Local:

Los Bienes de Relevancia Local del Conjunto Histórico son los edificios que destacan en el mismo, sin alcanzar el nivel monumental, y tienen significado propio como Bienes de carácter histórico, artístico, arquitectónico, arqueológico o etnológico.

Se incluyen los edificios que poseen fachada gótica con puerta de arco de medio punto adovelada, aunque ésta fue reformada más tarde atendiendo a corrientes estéticas posteriores. Poseen la mayoría de ellas elementos arquitectónicos de interés en su interior, tales como arcos de medio punto o carpaneles, bóvedas de cañón, etc.

También se consideran de interés suficiente para ser considerados Bienes de Relevancia Local los edificios enumerados levantados en el barroco o modernismo.

Esta catalogación se efectúa sin perjuicio de que se puedan incorporar nuevos edificios después de que haya sido realizada en ellos una prospección arqueológica y arquitectónica que descubra en ellos un valor intrínseco similar a los ya catalogados como bienes de relevancia local.

No se delimita entorno de protección a los Bienes de Relevancia Local por considerar suficiente la protección del Conjunto Histórico donde se ubican.

6.a) Edificios góticos:

– C/ Colón nº 1 Manzana catastral nº 82089, parcela 01.
– C/ Colón nº 3 Manzana catastral nº 82089, parcela 02.
– C/ Colón nº 5 Manzana catastral nº 82089, parcela 03.
– C/ Colón nº 7 Manzana catastral nº 82089, parcela 04.
– C/ Colón nº 47 y nº 49 Manzana catastral nº 81088, parcela 12 y parcela 13.

– C/ Colón nº 51. Manzana catastral nº 81088, parcela 14.
– C/ Colón nº 11 Manzana catastral nº 82089, parcela 05.
– C/ Colón nº 13 Manzana catastral nº 82089, parcela 06.
– C/ Colón nº 15 Manzana catastral nº 82089, parcela 07.
– C/ Colón nº 17 Manzana catastral nº 82089, parcela 08.
– C/ Hostal nº 3 Manzana catastral nº 82084, parcela 02.
– C/ Hostal nº 7 Manzana catastral nº 82098, parcela 04.
– C/ Hostal nº 14 Manzana catastral nº 82097, parcela 03.
– C/ Hostal nº 16 Manzana catastral nº 82097, parcela 02.
– C/ Cervantes nº 5. Manzana catastral nº 82084, parcela 16.
– C/ Cervantes nº 7. Manzana catastral nº 82084, parcela 15.
– C/ Hostal nº 10 Manzana catastral nº 82097, parcela 05.
– C/ Hostal nº 12 Manzana catastral nº 82097, parcela 04.
– C/ Hostal nº 18 Manzana catastral nº 82097, parcela 01. Fue del eclesiástico Juan Bautista Bertomeu.

– C/ Migdia nº 8 esquina c/ Colón. Manzana catastral nº 82084, parcela 08. Perteneció por compra en el s. XIX a la familia Rodríguez, que poseyó un importante negocio de exportación de la pasa en el siglo XX.

– C/ Dalt nº 14. Manzana catastral nº 82099, parcela 10.
– C/ Vives nº 1. Manzana catastral nº 82091, parcela 02. Perteneció al caballero Francesc Vives El Tort que sirvió al rey Juan II y Fernando II cuyo hijo Bertomeu fue armado caballero por el Conde de Cocentaina y Juan Centelles. Sus doce hijos fueron heredados Jávea, Benissa, Denia, Oliva y Valencia.

– C/ Doctor Moll nº 14 Manzana catastral nº 81091, parcela 02.
– C/ Divina Pastora nº1 Manzana catastral nº 81098, parcela 06.
– C/ Divina Pastora nº 3 Manzana catastral nº 81098, parcela 05.

6.b) Edificios del S. XVII

– Ermita de la Divina Pastora. Manzana catastral nº 81098, parcela 01.
– Antiguo Ayuntamiento o Sala de Jurados y Justicias. Manzana catastral nº 81083, parcela 28.

6.c) Edificios del S. XVIII

– Plaza de la Iglesia nº 1. Manzana catastral nº 82091, parcela 13.

- C/ Colom, núm 53, illa cadastral núm 81088, parcel·la 15.
  - C/ Hostal, núm. 1 (antic hostal de Teulada). Illa cadastral núm. 82.084, parcel·la 03.
  - C/ Hostal, núm. 5, illa cadastral núm. 82.084, parcel·la 01.
  - C/ Hostal, núm. 11, illa cadastral núm. 81.098, parcel·la 05.
  - C/ Sant Josep, núm. 3, illa cadastral núm. 81.083, parcel·la 05.
  - C/ Sant Josep, núm. 4, illa cadastral núm. 81.098, parcel·la 08.
  - C/ Sant Josep, núm. 14, illa cadastral núm. 81.098, parcel·la 13.
  - C/ Migdia, núm. 7, cantó C/ Colom, núm. 26, illa cadastral núm. 81.085, parcel·la 03.
- 6.d) Edificis del segle XIX
- Plaça d'Espanya, núm. 1, illa cadastral núm. 82.091, parcel·la 01.
  - Plaça d'Espanya, núm. 2, illa cadastral núm. 82.091, parcel·la 14.
  - C/ Migdia, núm. 9, illa cadastral núm. 81.085, parcel·la 02.

7. Normativa de protecció del Conjunt Històric, dels seus monuments i entorns i béns de rellevància local:

Conjunt Històric

Article 1

1. De conformitat amb el que disposa l'article 35 de la Llei 4/1998, d'11 de juny, de la Generalitat, del Patrimoni Cultural Valencià, qualsevol intervenció que pretenga abordar-se en l'àmbit del Conjunt Històric requerirà l'autorització prèvia de la conselleria competent en matèria de cultura. Esta autorització s'emetrà, segons els criteris establits, en la present normativa i, en allò que no preveu esta, per mitjà d'aplicació directa dels criteris previstos en l'article 39 de l'esmentada llei.

2. La present normativa regirà, amb caràcter provisional, fins que es redacte el Pla Especial de Protecció del Conjunt Històric i este abaste validació patrimonial o siga convalidat, si és procedent, el planeament vigent, a l'efecte de l'article 34.2 de la Llei 4/1998, d'11 de juny, del Patrimoni Cultural Valencià.

Article 2

1. Sense perjudi del que disposa l'article anterior, per mitjà d'informe tècnic municipal es podrà eximir la necessitat d'autorització prèvia a les actuacions que se situen fora del present marc normatiu per falta de transcendència patrimonial, com seria el cas de les obres i instal·lacions dirigides a la mera conservació, reparació i decoració interior d'estos immobles.

2. En estos casos, l'ajuntament comunicarà a la conselleria competent en matèria de cultura, en el termini de deu dies, la concessió de la llicència municipal, i hi adjuntarà, com a mínim, l'informe tècnic que es menciona en el paràgraf anterior, un pla de la seua ubicació i el suport fotogràfic que permeta constatar la situació de partida i la seua falta de transcendència patrimonial.

Article 3

La contravenció del que preveuen els articles anteriors determinarà la responsabilitat de l'ajuntament en els termes establits en l'article 37 de l'esmentada llei del patrimoni.

Article 4

Fins que no es proveïska el planeament al qual fa referència l'article 1 de la present normativa, les intervencions atendran els criteris següents:

1. Es mantindrà la parcel·lació històrica del conjunt.
2. Les alineacions seran les històriques que s'han conservat fins al moment actual.
3. El nombre de plantes serà el mateix que posseïska l'edifici en l'actualitat. Els edificis que superen tres plantes, incloent-hi la baixa, es regiran pel règim fora d'ordenació. A este efecte, en els supòsits que concloga la seua vida útil, es pretenguen obres de reforma de transcendència equiparable a la reedificació, una remodelació amb eliminació de les seues plantes superiors, o una substitució voluntària d'estos seran aplicables les ordenances de protecció d'esta norma-

- C/ Colón nº 53. Manzana catastral nº 81088, parcela 15.
- C/ Hostal nº 1 (antiguo hostal de Teulada). Manzana catastral nº 82084, parcela 03.
- C/ Hostal nº 5. Manzana catastral nº 82084, parcela 01.
- C/ Hostal nº 11. Manzana catastral nº 81098, parcela 05.
- C/ San José nº 3. Manzana catastral nº 81083, parcela 05.
- C/ San José nº 4. Manzana catastral nº 81098, parcela 08.
- C/ San José nº 14. Manzana catastral nº 81098, parcela 13.
- C/ Migdia nº 7 esquina c/ Colon nº 26. Manzana catastral nº 81085, parcela 03.

6.d) Edificios del S. XIX

- Plaza de España nº 1. Manzana catastral nº 82091, parcela 01.
- Plaza de España nº 2. Manzana catastral nº 82091, parcela 14.
- C/ Migdia nº 9. Manzana catastral nº 81085, parcela 02.

7. Normativa de protección del Conjunto Histórico, de sus monumentos y entornos y Bienes de Relevancia Local:

Conjunto Histórico

Artículo 1

1. De conformidad con lo dispuesto en el artículo 35 de la Ley 4/1998, de 11 de junio, de la Generalitat, del Patrimonio Cultural Valenciano, cualquier intervención que pretenda abordarse en el ámbito del Conjunto Histórico requerirá la previa autorización de la conselleria competente en materia de cultura. Esta autorización se emitirá conforme a los criterios establecidos en la presente normativa y, en lo no contemplado en la misma, mediante aplicación directa de los criterios contemplados en el artículo 39 de la citada Ley.

2. La presente normativa regirá con carácter provisional hasta que se redacte el Plan Especial de Protección del Conjunto Histórico y éste alcance validación patrimonial o sea convalidado, si procede, el planeamiento vigente, a los efectos del artículo 34.2 de la ley 4/1998, de 11 de junio, del Patrimonio Cultural Valenciano.

Artículo 2

1. Sin perjuicio de lo dispuesto en el artículo anterior, mediante informe técnico municipal se podrá eximir de la necesidad de autorización previa a las actuaciones que se sitúen fuera del presente marco normativo por falta de transcendencia patrimonial, como sería el caso de las obras e instalaciones dirigidas a la mera conservación, reparación y decoración interior de estos inmuebles.

2. En estos casos, el Ayuntamiento comunicará a la conselleria competente en materia de cultura, en el plazo de diez días, la concesión de licencia municipal, adjuntando, como mínimo, el informe técnico que se menciona en el párrafo anterior, un plano de su ubicación y el apoyo fotogràfic que permita constatar la situación de partida y su falta de transcendencia patrimonial.

Artículo 3

La contravención de lo previsto en los artículos anteriores determinará la responsabilidad del Ayuntamiento en los términos establecidos en el artículo 37 de la citada Ley del Patrimonio.

Artículo 4

En tanto no se provea del planeamiento a que hace referencia el artículo 1 de la presente normativa, las intervenciones atenderán a los siguientes criterios:

1. Se mantendrá la parcelación histórica del conjunto.
2. Las alineaciones serán las históricas que se han conservado hasta el momento actual.
3. El número de plantas serán las mismas que posea el edificio en la actualidad. Los edificios que superen tres plantas, incluida la baja, se regirán por el régimen Fuera de Ordenación. A tal efecto en los supuestos de que concluya su vida útil, se pretendan obras de reforma de transcendencia equiparable a la reedificación, una remodelación con eliminación de sus plantas superiores, o una sustitución voluntaria de los mismos serán de aplicación las ordenanzas de protección de esta

tiva. Tot això sense perjudici de la possible aplicació de l'article 21 de l'esmentada Llei 4/1998, d'11 de juny, del Patrimoni Cultural Valencià, a estos immobles. Es prohibeixen els semisoterranis de nova planta.

A l'illa núm. 81.074, el nombre de plantes màxim serà de quatre, inclosa la planta baixa.

L'altura reguladora dels edificis de nova planta serà de 9,50 metres per a tres plantes, no havent de superar la planta baixa els 3,50 metres lliures.

4. L'ús permès en esta zona serà el residencial. S'admetran els següents usos, sempre que mostren la seua compatibilitat amb les arquitectures tradicionals de la zona:

- A) Magatzems.
- B) Locals industrials ubicats en la planta baixa.
- C) Locals d'oficina.
- D) Ús comercial o de servicis.

5. Els edificis tradicionals, pel seu alt valor ambiental i testimonial d'una arquitectura i tipologia que els caracteritza, hauran de mantindre les fatxades visibles des de la via pública, i preservaran i restauraran els seus caràcters originaris. També es conservaran els elements més rellevants del seu interior com ara arcs, escales, voltes i capelles.

6. Les obres de restauració de fatxada, així com les de reforma interior que aconseguisquen el nivell de rehabilitació global de l'immoble, hauran de repristinar la morfologia exterior, segons els seus valors arquitectònics específics i definició primigènia. En els immobles, la morfologia dels quals resulte dissonant respecte de la característica de la zona, estes actuacions comportaran l'adequació de la fatxada i les cobertes a les condicions establides en la present normativa per a les edificacions de nova planta. Les intervencions en plantes baixes comportaran respecte d'això –i recuperació, si és el cas– de la part corresponent de la fatxada de l'immoble.

7. Les fatxades de nova planta o de remodelació d'aquelles no tradicionals s'adequaran amb caràcter estètic i material, a la tipologia i als acabats de la zona:

a) Els ràfecs de coberta, volats des del plànol de l'alineació, seran de dimensions i perfils tradicionals. No excediran els 40 cm sobre l'alineació de l'edifici.

b) Els buits seran de proporció vertical, amb la possible excepció de la cambra, disposició i dimensions característiques de la zona. Es prohibeixen reculades en les portes i finestres de les fatxades que donen a via pública.

c) Els tancaments en les fatxades visibles des de la via pública seran, segons cànons tradicionals, de fusta i descartant imitacions. Per a l'enfosquiment i la protecció es disposarà, de contrafinestres interiors, i s'admetrà la sobreposició de les tradicionals persianetes enrotllables de fusta. Es prohibeixen les reixetes a les portes.

d) Quant als acabats exteriors dels paraments, es prohibeixen tècniques i materials no tradicionals o que suposen la imitació d'estos, com ara morters monocapa, estucats, aplacats de pedra, entaulellats o pedra de maçoneria vista, etc. En cas d'utilitzar este, serà de carreu de calcària local o tosca tradicional del lloc.

e) Els colors de les fatxades seran els tradicionals de Teulada. Predominarà, mentre no s'aprove la carta de colors del pla especial, el blanc i s'admetrà l'ocre-groc i el blavet a la manera tradicional.

f) Els balcons seran de safata de grossor no superior a 12 cm, volada característica –en tot cas no superior a 40 cm– i barana de ferro, que es desenvolupa en extensió –nombre i amplitud–, disposició i jerarquia compostives, segons les pautes pròpies de la zona. Queden proscrius els miradors i balcons correguts.

g) Els canalons i les baixants vistos es realitzaran amb materials tradicionals, fosa en la planta baixa, fins a la imposta més baixa i la resta de zinc.

h) La manyeria de reixes i baranes serà de tipus tradicional, quant a materials i dimensions, pintades de negre.

8. La decoració publicitària de les fatxades dels edificis del Conjunt Històric caldrà ajustar-se a l'article 8 del Catàleg de Béns i Espais

normativa. Todo ello sin perjuicio de la posible aplicación del artículo 21 de la citada Ley 4/1998, de 11 de junio, del Patrimonio Cultural Valenciano, a estos inmuebles. Se prohíben los semisótanos de nueva planta.

En la manzana nº 81074 el número de plantas máximo será de cuatro, incluida la baja.

La altura reguladora de los edificios de nueva planta será de 9,50 metros para tres plantas, no debiendo superar la planta baja los 3,50 metros libres.

4. El uso permitido en esta zona será el residencial. Se admitirán los siguientes usos, siempre que muestren su compatibilidad con las arquitecturas tradicionales de la zona:

- A) Almacenes.
- B) Locales industriales ubicados en planta baja.
- C) Locales de oficina.
- D) Uso comercial o de servicios.

5. Los edificios tradicionales, por su alto valor ambiental y testimonial de una arquitectura y tipología que caracteriza al mismo, deberán mantener las fachadas visibles desde la vía pública, preservando y restaurando los caracteres originarios de las mismas. También se conservarán los elementos más relevantes de su interior como arcos, escaleras, bóvedas y capillas.

6. Las obras de restauración de fachada, así como las de reforma interior que alcancen el nivel de rehabilitación global del inmueble, deberán repristinar la morfología exterior, conforme a sus valores arquitectónicos específicos y definición primigenia. En los inmuebles cuya morfología resulte disonante respecto de la característica de la zona, estas actuaciones comportarán la adecuación de la fachada y cubiertas a las condiciones establecidas en la presente normativa para las edificaciones de nueva planta. Las intervenciones en plantas bajas comportarán el respeto –y recuperación en su caso– de la parte correspondiente de la fachada del inmueble.

7. Las fachadas de nueva planta o de remodelación de aquellas no tradicionales se adecuarán con carácter estético y material a la tipología y acabados de la zona:

a) Los aleros de cubierta, volados desde el plano de la alineación, serán de dimensiones y perfiles tradicionales. No excederán de 40 cm sobre la alineación del edificio.

b) Los huecos serán de proporción vertical, con la posible excepción de la cambra, disposición y dimensiones características de la zona. Se prohíben retranqueos en las puertas y ventanas de las fachadas recayentes a vía pública.

c) Las carpinterías en las fachadas visibles desde vía pública, se integrarán según cánones tradicionales, de madera y descartando imitaciones. Para el oscurecimiento y protección se dispondrá, de contraventanas interiores, admitiéndose la sobreposición de las tradicionales persianillas enrollables de madera. Se prohíben las rejillas en las puertas.

d) En cuanto los acabados exteriores de los paramentos, se prohíben técnicas y materiales no tradicionales o que supongan la imitación de éstos, como morteros monocapa, estucados, aplacados de piedra, alicatados o piedra de mampostería vista, etc. En caso de utilizar ésta será sillería de caliza local o tosca tradicional del lugar.

e) Los colores de las fachadas serán los tradicionales de Teulada. Predominará, mientras no se apruebe la carta de colores del Plan Especial, el blanco y se admitirá el ocre-amarillo y el azulete a la manera tradicional.

f) Los balcones serán de bandeja de grosor no superior a 12 cm, vuelo característico –en todo caso no superior a 40 cm– y barandilla de hierro, desarrollándose en extensión –número y amplitud–, disposición y jerarquía compostivas, según las pautas propias de la zona. Quedan proscrios los miradores y balcones correguts.

g) Los canalones y bajantes vistos, se realizarán con materiales tradicionales, fundición en planta baja, hasta la imposta más baja y el resto de cinc.

h) La cerrajería de verjas y barandillas será de tipo tradicional en cuanto a materiales y dimensiones, pintadas de negro.

8. La decoración publicitaria de las fachadas de los edificios del Conjunto Histórico se atenderá al artículo 8 del Catálogo de Bienes y

Protegits del terme municipal de Teulada, aprovat per acord plenari, de 5 de desembre de 2002.

9. Les cobertes seran inclinades, de teula àrab, amb pendent màxim del 30%, a dos aigües i carener d'alçària màxima de 2,25 m respecte de l'alçària de la cornisa. Este requisit únicament podrà ser dispensat, amb caràcter excepcional, en aquells casos en què s'acredite l'existència d'una singular justificació historicocontextual.

Article 5

1. Totes les actuacions que puguen tindre incidència sobre la correcta percepció i la dignitat en l'apreciació de l'escena o paisatge urbà del Conjunt Històric, com seria el cas de l'afecció dels espais lliures per actuacions de reurbanització, enjardinament o arbratge, provisió de mobiliari urbà, assignació d'ús i ocupacions de la via pública, o com podria ser-ho també l'afecció de la imatge arquitectònica de les edificacions per tractament de color, implantació de rètols, marquesines, tendals, instal·lacions vistes, antenes, o qualssevol altres d'aspecte i conseqüències semblants, hauran de sotmetre's a autorització de la conselleria competent en matèria de cultura, que resoldrà d'acord amb les determinacions de la llei i els criteris de percepció i dignitat abans al·ludits.

2. Els paviments es realitzaran amb materials la textura i el color dels quals siguin acords amb l'ambient urbà del Conjunt Històric, com ara lloses de pedra del lloc i/o còdols tallats, es prohibeixen les llambordes de granit o formigó.

Article 6

Per a la realització d'obres en els edificis del Conjunt Històric, el promotor haurà d'aportar un estudi arqueològic previ, sobre l'edifici i el subsòl, firmat per un tècnic competent, a l'efecte de l'article 62 de l'esmentada Llei del Patrimoni.

Monuments

Article 7

Caldrà ajustar-se al que disposa la secció 2^a, Règim dels Béns Immobles d'Interès Cultural, del capítol III, títol II de la Llei 4/1998, d'11 de juny, del Patrimoni Cultural Valencià, aplicable a la categoria de Monument.

Article 8

Pel que fa als béns mobles, es considerarà el que disposa la secció 3^a, del capítol III, títol II, de la Llei 4/1998, d'11 de juny, del Patrimoni Cultural Valencià, relativa al Règim dels Béns mobles d'Interès Cultural.

Article 9

Els usos permesos seran tots aquells que siguin compatibles amb la posada en valor i gaudi patrimonial del bé i contribuïsquen a la consecució dels dits fins. L'autorització particularitzada d'ús es regirà segons el que disposa l'article 18 de la Llei del Patrimoni abans esmentada.

Entorns de monuments

Article 10

En els entorns dels monuments serà preceptiva, segons l'article 35 de la llei, l'autorització de la conselleria competent en matèria de cultura, en qualsevol circumstància, inclús si s'aconsegueix una planificació patrimonialment validada per a la totalitat del conjunt.

Béns de rellevància local

Article 11

S'atindrà el que disposa la secció 1^a, dels béns de rellevància local, del capítol IV, títol II de la Llei 4/1998, d'11 de juny, del Patrimoni Cultural Valencià, aplicable als béns de rellevància local.

Espacios protegidos del Término municipal de Teulada, aprobado por acuerdo plenario de 5 de diciembre de 2002.

9. Las cubiertas serán inclinadas, de teja árabe, con pendiente máxima del 30%, a dos aguas y cumbrera de altura máxima de 2,25 m respecto de la altura de cornisa. Este requisito únicamente podrá ser dispensado, con carácter excepcional, en aquellos casos en los que se acredite la existencia de una singular justificación histórico-contextual.

Artículo 5

1. Todas las actuaciones que puedan tener incidencia sobre la correcta percepción y la dignidad en el aprecio de la escena o paisaje urbano del Conjunto Histórico, como sería el caso de la afección de los espacios libres por actuaciones de reurbanización, ajardinamiento o arbolado, provisión de mobiliario urbano, asignación de uso y ocupaciones de la vía pública, o como podría serlo también la afección de la imagen arquitectónica de las edificaciones por tratamiento de color, implantación de rótulos, marquesinas, toldos, instalaciones vistas, antenas, y elementos análogos, o cualesquiera otros de similar corte y consecuencias, deberán someterse a autorización de la conselleria competente en materia de cultura, que resolverá con arreglo a las determinaciones de la ley y los criterios de percepción y dignidad antes aludidos.

2. Los pavimentos se realizarán con materiales cuya textura y color sean acordes con el ambiente urbano del Conjunto Histórico, como losas de piedra del lugar y/o cantos rodados, se prohíben los adoquines de granito u hormigón.

Artículo 6

Para la realización de obras en los edificios del Conjunto Histórico, el promotor deberá aportar un estudio arqueológico previo, sobre el edificio y el subsuelo, firmado por un técnico competente, a los efectos del artículo 62 de la citada Ley del Patrimonio.

Monumentos

Artículo 7

Se atenderá a lo dispuesto en la sección 2^a, Régimen de los Bienes Inmuebles de Interés Cultural, del capítulo III, título II de la Ley 4/1998, de 11 de junio, del Patrimonio Cultural Valenciano, aplicable a la categoría de Monumento.

Artículo 8

En lo que respecta a los bienes muebles, se atenderá a lo dispuesto en la sección 3^a, del capítulo III, título II, de la Ley 4/1998, de 11 de junio, del Patrimonio Cultural Valenciano, relativa al régimen de los bienes muebles de interés cultural.

Artículo 9

Los usos permitidos serán todos aquellos que sean compatibles con la puesta en valor y disfrute patrimonial del Bien y contribuyan a la consecución de dichos fines. La autorización particularizada de uso se regirá según lo dispuesto por el artículo 18 de la Ley del Patrimonio antes citada.

Entornos de monumentos

Artículo 10

En los entornos de los Monumentos será preceptiva, a tenor del artículo 35 de la Ley, la autorización de la conselleria competente en materia de cultura, en cualquier circunstancia, incluso si se alcanza una planificación patrimonialmente validada para la totalidad del conjunto.

Bienes de Relevancia Local

Artículo 11

Se atenderá a lo dispuesto en la sección 1^a, De los Bienes de Relevancia Local, del capítulo IV, título II de la Ley 4/1998, de 11 de junio, del Patrimonio Cultural Valenciano, aplicable a los Bienes de Relevancia Local.

Article 12

Els usos permesos seran tots aquells que siguen compatibles amb la posada en valor i gaudi patrimonial del bé i contribuïsqen a la consecució dels dits fins. L'autorització particularitzada d'ús es regirà segons el que disposa l'article 50 de la Llei del Patrimoni Cultural Valencià.

Disposicions generals

Article 13

Totes les actuacions i obres que suposen l'alteració del subsòl del conjunt estaran subjectes al que disposa el títol III de la Llei 4/1998, d'11 de juny, del Patrimoni Cultural Valencià, i requeriran la intervenció arqueològica prèvia.

Article 14

La contravenció del que preveu la present normativa determinarà la responsabilitat dels seus causants en els termes establits en la Llei del Patrimoni Cultural Valencià i la resta de lleis que siguen aplicables.

Artículo 12

Los usos permitidos serán todos aquellos que sean compatibles con la puesta en valor y disfrute patrimonial del Bien y contribuyan a la consecución de dichos fines. La autorización particularizada de uso se regirá según lo dispuesto por el artículo 50 de la Ley del Patrimonio Cultural Valenciano.

Disposiciones generales

Artículo 13

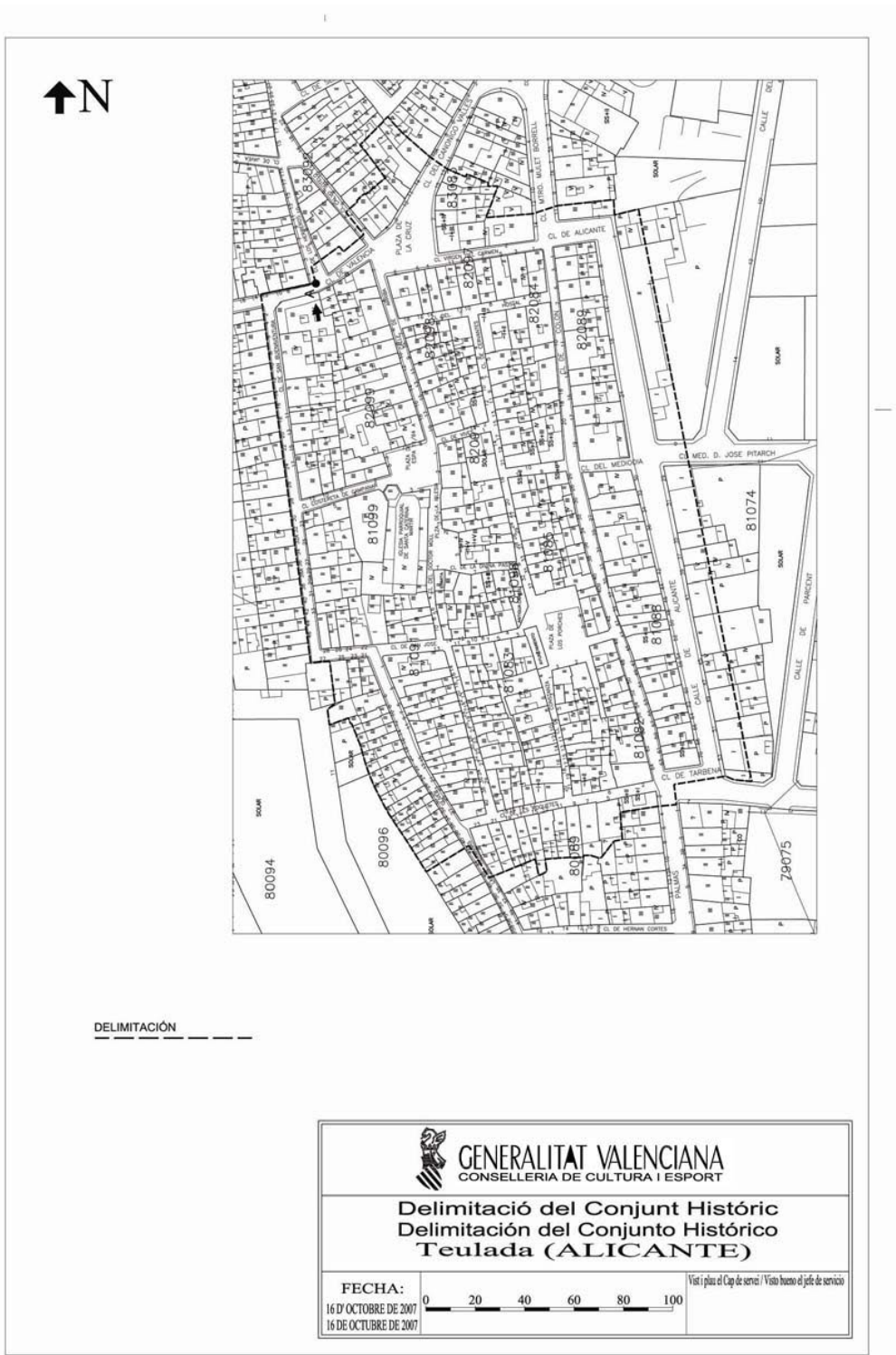
Todas las actuaciones y obras que supongan la alteración del subsuelo del conjunto quedarán sujetas a lo dispuesto en el título III de la Ley 4/1998, de 11 de junio, del Patrimonio Cultural Valenciano, y requerirán la previa intervención arqueológica.

Artículo 14

La contravención de lo previsto en la presente normativa determinará la responsabilidad de sus causantes en los términos establecidos en la Ley del Patrimonio Cultural Valenciano y demás Leyes que sean de aplicación.

ANNEX II / ANEXO II

DOCUMENTACIÓ GRÀFICA
DOCUMENTACIÓN GRÁFICA

DELIMITACIÓN

 GENERALITAT VALENCIANA
CONSELLERIA DE CULTURA I ESPORT

Delimitació del Conjunt Històric
Delimitación del Conjunto Histórico
Teulada (ALICANTE)

FECHA: 16 D' OCTUBRE DE 2007
16 DE OCTUBRE DE 2007

0 20 40 60 80 100

Vist i planat al Cap de servei / Visto bueno al jefe de servicio

EDIFICIOS GÓTICOS:

- COLÓN Nº 1 M. CAT. Nº 82089, P. 01.
- COLÓN Nº 3 M. CAT. Nº 82089, P. 02.
- COLÓN Nº 5 M. CAT. Nº 82089, P. 03.
- COLÓN Nº 7 M. CAT. Nº 82089, P. 04.
- COLÓN Nº 9 M. CAT. Nº 82089, P. 12 Y 13.
- COLÓN Nº 10 M. CAT. Nº 82089, P. 14.
- COLÓN Nº 11 M. CAT. Nº 82089, P. 05.
- COLÓN Nº 13 M. CAT. Nº 82089, P. 06.
- COLÓN Nº 15 M. CAT. Nº 82089, P. 07.
- COLÓN Nº 17 M. CAT. Nº 82089, P. 08.
- COLÓN Nº 19 M. CAT. Nº 82089, P. 09.
- COLÓN Nº 21 M. CAT. Nº 82089, P. 10.
- COLÓN Nº 23 M. CAT. Nº 82089, P. 11.
- COLÓN Nº 25 M. CAT. Nº 82089, P. 12.
- COLÓN Nº 27 M. CAT. Nº 82089, P. 13.
- COLÓN Nº 29 M. CAT. Nº 82089, P. 14.
- COLÓN Nº 31 M. CAT. Nº 82089, P. 15.
- COLÓN Nº 33 M. CAT. Nº 82089, P. 16.
- COLÓN Nº 35 M. CAT. Nº 82089, P. 17.
- COLÓN Nº 37 M. CAT. Nº 82089, P. 18.
- COLÓN Nº 39 M. CAT. Nº 82089, P. 19.
- COLÓN Nº 41 M. CAT. Nº 82089, P. 20.
- COLÓN Nº 43 M. CAT. Nº 82089, P. 21.
- COLÓN Nº 45 M. CAT. Nº 82089, P. 22.
- COLÓN Nº 47 M. CAT. Nº 82089, P. 23.
- COLÓN Nº 49 M. CAT. Nº 82089, P. 24.
- COLÓN Nº 51 M. CAT. Nº 82089, P. 25.
- COLÓN Nº 53 M. CAT. Nº 82089, P. 26.
- COLÓN Nº 55 M. CAT. Nº 82089, P. 27.
- COLÓN Nº 57 M. CAT. Nº 82089, P. 28.
- COLÓN Nº 59 M. CAT. Nº 82089, P. 29.
- COLÓN Nº 61 M. CAT. Nº 82089, P. 30.
- COLÓN Nº 63 M. CAT. Nº 82089, P. 31.
- COLÓN Nº 65 M. CAT. Nº 82089, P. 32.
- COLÓN Nº 67 M. CAT. Nº 82089, P. 33.
- COLÓN Nº 69 M. CAT. Nº 82089, P. 34.
- COLÓN Nº 71 M. CAT. Nº 82089, P. 35.
- COLÓN Nº 73 M. CAT. Nº 82089, P. 36.
- COLÓN Nº 75 M. CAT. Nº 82089, P. 37.
- COLÓN Nº 77 M. CAT. Nº 82089, P. 38.
- COLÓN Nº 79 M. CAT. Nº 82089, P. 39.
- COLÓN Nº 81 M. CAT. Nº 82089, P. 40.
- COLÓN Nº 83 M. CAT. Nº 82089, P. 41.
- COLÓN Nº 85 M. CAT. Nº 82089, P. 42.
- COLÓN Nº 87 M. CAT. Nº 82089, P. 43.
- COLÓN Nº 89 M. CAT. Nº 82089, P. 44.
- COLÓN Nº 91 M. CAT. Nº 82089, P. 45.
- COLÓN Nº 93 M. CAT. Nº 82089, P. 46.
- COLÓN Nº 95 M. CAT. Nº 82089, P. 47.
- COLÓN Nº 97 M. CAT. Nº 82089, P. 48.
- COLÓN Nº 99 M. CAT. Nº 82089, P. 49.
- COLÓN Nº 101 M. CAT. Nº 82089, P. 50.
- COLÓN Nº 103 M. CAT. Nº 82089, P. 51.
- COLÓN Nº 105 M. CAT. Nº 82089, P. 52.
- COLÓN Nº 107 M. CAT. Nº 82089, P. 53.
- COLÓN Nº 109 M. CAT. Nº 82089, P. 54.
- COLÓN Nº 111 M. CAT. Nº 82089, P. 55.
- COLÓN Nº 113 M. CAT. Nº 82089, P. 56.
- COLÓN Nº 115 M. CAT. Nº 82089, P. 57.
- COLÓN Nº 117 M. CAT. Nº 82089, P. 58.
- COLÓN Nº 119 M. CAT. Nº 82089, P. 59.
- COLÓN Nº 121 M. CAT. Nº 82089, P. 60.
- COLÓN Nº 123 M. CAT. Nº 82089, P. 61.
- COLÓN Nº 125 M. CAT. Nº 82089, P. 62.
- COLÓN Nº 127 M. CAT. Nº 82089, P. 63.
- COLÓN Nº 129 M. CAT. Nº 82089, P. 64.
- COLÓN Nº 131 M. CAT. Nº 82089, P. 65.
- COLÓN Nº 133 M. CAT. Nº 82089, P. 66.
- COLÓN Nº 135 M. CAT. Nº 82089, P. 67.
- COLÓN Nº 137 M. CAT. Nº 82089, P. 68.
- COLÓN Nº 139 M. CAT. Nº 82089, P. 69.
- COLÓN Nº 141 M. CAT. Nº 82089, P. 70.
- COLÓN Nº 143 M. CAT. Nº 82089, P. 71.
- COLÓN Nº 145 M. CAT. Nº 82089, P. 72.
- COLÓN Nº 147 M. CAT. Nº 82089, P. 73.
- COLÓN Nº 149 M. CAT. Nº 82089, P. 74.
- COLÓN Nº 151 M. CAT. Nº 82089, P. 75.
- COLÓN Nº 153 M. CAT. Nº 82089, P. 76.
- COLÓN Nº 155 M. CAT. Nº 82089, P. 77.
- COLÓN Nº 157 M. CAT. Nº 82089, P. 78.
- COLÓN Nº 159 M. CAT. Nº 82089, P. 79.
- COLÓN Nº 161 M. CAT. Nº 82089, P. 80.
- COLÓN Nº 163 M. CAT. Nº 82089, P. 81.
- COLÓN Nº 165 M. CAT. Nº 82089, P. 82.
- COLÓN Nº 167 M. CAT. Nº 82089, P. 83.
- COLÓN Nº 169 M. CAT. Nº 82089, P. 84.
- COLÓN Nº 171 M. CAT. Nº 82089, P. 85.
- COLÓN Nº 173 M. CAT. Nº 82089, P. 86.
- COLÓN Nº 175 M. CAT. Nº 82089, P. 87.
- COLÓN Nº 177 M. CAT. Nº 82089, P. 88.
- COLÓN Nº 179 M. CAT. Nº 82089, P. 89.
- COLÓN Nº 181 M. CAT. Nº 82089, P. 90.
- COLÓN Nº 183 M. CAT. Nº 82089, P. 91.
- COLÓN Nº 185 M. CAT. Nº 82089, P. 92.
- COLÓN Nº 187 M. CAT. Nº 82089, P. 93.
- COLÓN Nº 189 M. CAT. Nº 82089, P. 94.
- COLÓN Nº 191 M. CAT. Nº 82089, P. 95.
- COLÓN Nº 193 M. CAT. Nº 82089, P. 96.
- COLÓN Nº 195 M. CAT. Nº 82089, P. 97.
- COLÓN Nº 197 M. CAT. Nº 82089, P. 98.
- COLÓN Nº 199 M. CAT. Nº 82089, P. 99.
- COLÓN Nº 201 M. CAT. Nº 82089, P. 100.

- S. XVI
- ERMITA DE LA DIVINA PASTORA. M. CAT. Nº 81096, P. 01.
- ANTIGUO AYUNTAMIENTO O SALA DE JURADOS Y JUSTICIAS M. CAT. Nº 81093, P. 26.
- S. XVII
- PLAZA DE LA IGLESIA Nº 1. M. CAT. Nº 82091, P. 13.
- COLÓN Nº 53 M. CAT. Nº 81098, P. 05.
- HOSTAL Nº 1 (ANTIGUO HOSTAL DE TEULADA) M. CAT. Nº 82094, P. 03.
- HOSTAL Nº 3. M. CAT. Nº 82094, P. 01.
- HOSTAL Nº 5. M. CAT. Nº 81098, P. 05.
- SAN JOSÉ Nº 3 M. CAT. Nº 81093, P. 05.
- SAN JOSÉ Nº 4. M. CAT. Nº 81093, P. 06.
- SAN JOSÉ Nº 14. M. CAT. Nº 81096, P. 13.
- MODA Nº 8 ESCUINA O COLÓN. M. CAT. Nº 82094, P. 26.
- DALY Nº 14. M. CAT. Nº 82091, P. 10.
- VIVES Nº 1. M. CAT. Nº 82091, P. 02.
- DOCTOR BELL Nº 14. M. CAT. Nº 81091, P. 02.
- DIVINA PASTORA. Nº 1 M. CAT. Nº 81096, P. 06.
- DIVINA PASTORA. Nº 3 M. CAT. Nº 81096, P. 06.
- S. XIX
- ERMITA DE LA DIVINA PASTORA. M. CAT. Nº 81096, P. 01.
- ANTIGUO AYUNTAMIENTO O SALA DE JURADOS Y JUSTICIAS M. CAT. Nº 81093, P. 26.
- S. XX
- PLAZA DE ESPAÑA Nº 1. M. CAT. Nº 82091, P. 01.
- PLAZA DE ESPAÑA Nº 2. M. CAT. Nº 82091, P. 14.
- MODA Nº 8. M. CAT. Nº 81095, P. 02.

GENERALITAT VALENCIANA
CONSELLERIA DE CULTURA I ESPORT

Béns de Rellevància Local
Bienes de Relevancia Local
Teulada (ALICANTE)

FECHA:
16 D' OCTUBRE DE 2007
16 DE OCTUBRE DE 2007

0 20 40 60 80 100

Visít i plaça el Cap de servei / Visito bueno el jefe de servicio